

ŠTORSKI OBČAN

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO IN OKOLJE

AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA
KMETIJSKE TRGE IN RAZVOJ PODEŽELJA

EKSRP

KULTURNI DOM DOBIVA ZAKLJUČNO PODOBO IN KMALU BO SLUŽIL NAMENU

Investicija »Obnova kulturnega doma Štore, pri kateri se upoštevajo okoljski vidiki«, katere naročnik je občina Štore, je v zaključni fazi. Temeljni razlog za investicijsko namero je temeljita obnova in ureditev obstoječega kulturnega doma. Tako je izbrani izvajalec del, podjetje CE-Invest d.o.o. iz Trebnjega, s katerim je bila podpisana gradbena pogodba v bruto vrednosti 436.831,91 EUR, v zaključni fazi izvedbe gradbeno-obrtniških del, ureditve zaodrja, energetske obnove inštalacij ter energetske varčne ureditve fasade. V sklopu investicije bo kmalu dokončno urejena tudi zunanja okolica s parkirišči, nabavljena bo tudi osnovna oprema. Kulturni dom bo kmalu služil svojemu namenu, kateri je zagotoviti prebivalcem občine prostore za medgeneracijsko druženje ter omo-

gočiti organizacijsko pestro kulturno in turistično dejavnost društev in drugih organizacij.

Izpostavimo naj še, da operacijo delno financira Republika Slovenija, Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja in Evropska unija iz sredstev Evropskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), Ukrep Obnova in razvoj vasi, Obnova kulturnega doma Štore, pri kateri se upoštevajo okoljski vidiki, Ukrep št. 322. Delež sredstev v celotnih javnih izdatkih znaša 75 %.

Otvoritev kulturnega doma Štore bo v četrtek, 7. 11. 2013, ob 16 uri. Vljudno vabljeni.

Benja Hrvatič

KAZALO:

AKTUALNI DOGODKI	4
ZANIMIVOSTI	9
KMETUJMO SKUPAJ.....	16
ZGODILO SE JE.....	17
O DELU DRUŠTEV	22
SREBRNE NITI	28
DUHOVNE STRANI	30
DOGAJANJE V DOMU LIPA	31
UTRINKI IZ OSNOVNE ŠOLE IN VRTCA	32
VABILA	44

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15, 3320 ŠTORE

e-mail: tajnistvo@store.si

Tel.: 03/780 38 40

Fax: 03/780 38 50

<http://www.store.si>

Uradne ure in uradne ure po telefonu:

ponedeljek: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 15.00

sreda: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 17.00

četrtek: odprta samo sprejemna pisarna

petek: od 9.00 do 13.00

Uradne ure župana Mirana Jurkoška:

ponedeljek-četrtek: od 7.30 do 9.00

sreda: od 15.00 do 17.00

KRAJEVNA SKUPNOST SVETINA

Svetina 6, 3220 ŠTORE

Tel.: 03/577-41-06

Uradne ure predsednika krajevne skupnosti Svetina:

ponedeljek: od 15.00 do 16.00

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajšanja prispevkov, če je le to potrebno.

Prispevke s fotografijami pošljite po pošti na CD-ju ali na elektronski naslov: tajnistvo@store.si

Zaradi predvidenega izida naslednje številke v decembru pričakujemo vaše prispevke do 20. 11. 2013.

Odgovorni urednik: Dušan Volavšek

Prispevke lektorirala: Manca Mirnik

Uredniški odbor: Ivanka Tofant, Jože Kragelj, Mojca Korošec, Dušan Volavšek, Manca Mirnik, Emil Kačičnik, Daša Dolenc.

Prispevke zbrala: Sabina Firšt

Logotip: Unigrafika Štore

Oblikovanje,
priprava za tisk: Grafika Gracer, d.o.o.
Lava 7b, Celje

POVZETEK ZAPISNIKA

16. redne seje občinskega sveta občine Štore,

ki je bila v sredo, 18. 9. 2013, ob 17.00 uri v veliki sejni sobi občine Štore

DNEVNI RED:

1. Potrditev zapisnika 15. redne seje občinskega sveta; 2. Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o spremembah v javnem podjetju Simbio, družba za ravnanje z odpadki d.o.o. – hitri postopek; 3. Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o spremembah v javnem podjetju Vodovod - kanalizacija d.o.o. – hitri postopek; 4. Predlog pravilnika o podaljšanju obratovalnega časa v gostinskih obratih; 5. Seznanitev s tekočimi zadevami v občini; 6. Pobude in vprašanja.	Občinski svet je na 16. redni seji dne 18. 9. 2013: - potrdil zapisnik 15. redne seje z dne 22. 5. 2013; - sprejel Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o spremembah v javnem podjetju Simbio, družba za ravnanje z odpadki d.o.o.; - sprejel Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o spremembah v javnem podjetju Vodovod - kanalizacija d.o.o.; - sprejel pravilnik o podaljšanju obratovalnega časa v gostinskih obratih; - sprejel rebalans plana porabe najemnine za staro infrastrukturo za leto 2013.

Delovanje občinske uprave

Ob kadrovskih spremembah v občinski upravi občine Štore, o katerih ste bili seznanjeni že v prejšnji številki Štorskega občana, vas obveščamo, da je v občinski upravi poleg župana, ki svojo funkcijo opravlja poklicno, trenutno zaposlenih šest javnih uslužbencev. Zaposleni so zadolženi za naslednja delovna področja:

- Lidija Buser za premoženjsko-pravne in kadrovske zadeve,
- Maja Čagalj Godec za družbene dejavnosti in stanovanjske zadeve,
- Vesna Dobrijevič za računovodstvo in finance,

- Sabina Firšt za administrativne zadeve,
- Benja Hrvatich za investicije, javna naročila in javne finance ter
- Jože Šepec za zadeve s področja okolja, prostora in komunale.

V režijskem obratu občine Štore sta zaposlena dva javna uslužbenca, in sicer Branko Mlakar in Vinko Horjak.

Občinska uprava je občanom na voljo v času uradnih ur na sedežu občine, na tel. 03/780 38 40 ali na el. pošti: tajništvo@store.si.

Obvestilo

BREZPLAČNA PRAVNA POMOČ

Spoštovani občani, obveščamo vas, da lahko v prostorih občine Štore vsako sredo med 16. in 17. uro koristite brezplačno pravno pomoč. Pomoč obsega nudenje nasvetov in informacij z vseh pravnih področij (prometni prekrški, odškodninski zahtevki, delovna razmerja in drugo).

Pravno pomoč izvaja Primož Kramer, univ. dipl. pravnik
(tel.: 040/842 014).

Hkrati vas obveščamo, da še vedno deluje spletna stran UPRAVNO-INFORMACIJSKEGA SERVISA Celje (UIS), ki jo najdete na naslovu: www.uis.si. Upravno-informacijski servis je interaktivna, javno dostopna storitev, s katero želimo organi državne uprave in občin celjskega območja (Celje, Štore, Dobrna in Vojnik), povezani v koordinacijski sosvet načelnika Upravne enote Celje, strankam na enem mestu ponuditi odgovore na splošna vprašanja v zvezi z našimi upravnimi področji.

Kljub okrnjenemu številu zaposlenih in vedno večjemu številu nalog, ki jih zakonodaja nalaga občinskim upravam, se bomo vsi zaposleni še naprej trudili, da bomo delali v dobrobit občine in vseh občanov.

Lidija Buser

Po Bojanskem pokajo, mar ne?!

Predsednica pečovskega »Rudarja« Leonida mi je izrazila željo, naj o gornji temi (za božjo voljo) nekaj napišem. Še posebej vsled dejstva, ker v tem gozdnem delu Pečovja in Laške vasi tudi sam doživljam nočno streljanje bogve iz kakšnega orožja. Vodja lovskega revirja Srečko tega pač še ni mogel ugotoviti, kot tudi ni odkril osebe, ki se na takšen nelegalen način izživlja, moteč nočni mir ljudem in živalim. Lovci tega seveda ne delajo, saj so strogo zavezani etičnemu kodeksu, ki več prepoveduje, kot dovoljuje. Toda kaj naj o zadevi več napišem? Samo prosim naj občana – strelca, naj tega več ne poče-

nja, če ima še kanček vesti. Če rad strelja, je to mogoče početi v strelskem društvu (zato ga imamo) in pri Petričku v Celju. Močno pa dvomim, da bo tudi ta moja prošnja naletela na posluš in plodna tla.

V naši občini pa verjetno še v kakšni pa je prisoten še en nemoralni in nehumani »šport«, odmetavanje malih in večjih mačk iz avtomobilov v naravo, v bližino tujih naselij. Kakšno vest imajo takšni ljudje? Da ne bo bralec tega pisanja mislil, da moraliziram in drugim občanom »solim pamet«, moram povedati, da je moja soproga do zdaj dala v veterinarsko

postajo Šentjur sterilizirati in kastrirati pet takšnih ubogih živalskih osebkov in sama plačala ves strošek. Bojda pa imajo vse občine sredstva za to?! Ne vem, nisem vprašal. Ne morem si predstavljati človeka z zaničevalnim odnosom do živali, prav gotovo ima takšen osebek slab odnos do soljudi! Potem pa imaš ljudi, kot je Jura Kačičnik, ki s svoje hiše v Javorniku v petek in svetek hodi hraniti izgubljenе mačke v oddaljen Almin dom. Redno.

Dajte, občinski organi, pogovorite se kdaj še o tej, vsaj zame, zelo aktualni temi. Bodimo in ostanimo LJUDJE!

Jože Kragelj – JOK

Varna pot šolarjev v šolo in domov

September se je končal, šolarji so se ponovno vrnili v šolske klopi. Zlasti v začetku šolskega leta je na cesti mnogo razposajenih otrok, ki niso pozorni na dogajanje na cesti in razmišljajo o igri z vrstniki. Tudi mladina je bolj osredotočena na svoj mobilnik kot na okolico in cesto, po kateri se giblje.

Vozniki smo odgovorni, da predvidimo nenadne reakcije in nepozornost mladine in otrok ter s svojo umirjeno vožnjo poskrbimo za varnost najbolj ranljivih udeležencev v prometu. Posebna pozornost in prilagojena hitrost voznika naj bo v naseljih in blizu osnovnih šol. Še posebej pozorni moramo biti zlasti v jutranjih urah prihoda v šolo in opoldne v času odhoda domov.

O varnosti svojih otrok razmislite starši:

- opremite otroke s svetlobnimi telesi, zlasti v prihajajočih jesenskih in zimskih dneh,
- pospremite jih na njihovi poti v šolo in se z njimi pogovorite o pravilnem vedenju na cesti in v prometu,
- znanje cestnoprometnih pravil uvajajte z lastnim zgledom.

O varnosti otrok razmišljajmo vsi vozniki, vsak dan:

- v naseljih prilagodimo hitrost,
- na pot odhajamo pravočasno, da nam zaradi pomanjkanja časa

ne bo potrebno hiteti,

- upoštevajmo cestnoprometne predpise,
- predvidimo neustrezne reakcije šolarjev.

Policija je kot vsako leto bila prisotna v prvih tednih septembra in s stalno navzočnostjo usmerjala in umirjala promet v bližini šole. Otrokom smo pomagali z nasveti in jih učili vedenja v prometu. Tudi v prihajajočih mesecih bo naša prisotnost v kraju kar najpogostejša. Skupaj z vami, vozniki, bomo skrbeli, da bo prihod in odhod naših šolarjev v šolo kar najbolj varen.

*Rudolf Kresnik,
vodja policijskega okoliša*

DAN ODPRTIH VRAT V DOMU LIPA ŠTORE

18. 10. 2013 od 10. DO 16. ure

- ogled razstave izdelkov, nastalih pri delovni terapiji;
- brezplačno merjenje krvnega sladkorja in krvnega tlaka;
- voden ogled doma in oskrbovanih stanovanj.

VABLJENI!

Zdravstvena postaja Štore, Cesta kozjanskega odreda 2, 3220 Štore, tel. 03/780 23 10

ORDINACIJSKI ČASI AMBULANT V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠTORE

Dr. MARGARETA SELIČ AMON, dr. med.,
spec. medicine dela, prometa in športa,
spec. družinske medicine

Ponedeljek: 7.30–14.30
Torek: 7.30–14.30
Sreda: 7.30–14.30
Četrtek: 13.00–20.00
Petek: 7.30–14.30

Asist. mag. MARJAN HRUŠOVAR, dr. med.,
spec. medicine dela, prometa in športa,
spec. družinske medicine

Ponedeljek: 13.00–20.00
Torek: 7.30–14.30
Sreda: 7.30–14.30
Četrtek: 7.30–14.30
Petek: 7.30–14.30

Dr. STANKO OŠEP, dr. med.,
spec. splošne medicine

Ponedeljek: 7.30–14.30
Torek: 13.00–20.00
Sreda: 7.30–14.30
Četrtek: 7.30–14.30
Petek: 7.30–14.30

Dr. ERIKA POVH JESENŠEK, dr. med.,
spec. splošne medicine

Ponedeljek: 7.30–14.30
Torek: 7.30–14.30
Sreda: 13.00–20.00
Četrtek: 7.30–14.30
Petek: 7.30–14.30

Dr. SANJA BULATOVIČ, dr. med.,
spec. družinske medicine

Ponedeljek: 7.30–10.30
Torek: 7.30–10.30*
Sreda: 16.00–20.00
Četrtek: 7.30–10.30*
Petek: 7.30–10.30

*** V oktobru in novembru bo ambulanta ob torkih in četrkih odprta med 11.30 in 14.30.**

FIZIOTERAPIJA

Ponedeljek: 7.30–14.30
Torek: 13.00–19.30
Sreda: 7.30–14.30
Četrtek: 7.30–14.30
Petek: 7.30–14.30

MEDICINA DELA, PROMETA IN ŠPORTA

Ponedeljek: 7.30–14.30
Torek: 7.30–14.30
Sreda: 7.30–14.30
Četrtek: 7.30–14.30
Petek: 7.30–14.30

Navedeni ordinacijski časi veljajo od 1. 9. do 31. 5. v letu.

V juniju, juliju in avgustu je ordinacijski čas vseh ambulant dopoldan, torej od 7.30 do 14.30.

S 1. 10. 2013 začne v ZP Štore delati dr. Sanja Bulatovič, ki bo nadomestila asist. Marka Dreščka. Paciente dr. Dreščka prosimo, da čim prej opravijo novo izbiro zdravnika.

Hvala za razumevanje!

Margareta Selič Amon, dr. med.,
predstojnica ZP Štore

Z županom o preteklosti in prihodnosti

V drugem mandatu svojo župansko funkcijo opravlja profesionalno in se pogumno podaja v boj s starimi dolgovi, novimi investicijami in vsakdanjimi težavami krajanov naše občine. Miran Jurkošek je po poklicu inženir gradbeništva in diplomirani ekonomist, sicer pa tudi ljubitelj glasbe in jadranja. Povprašali smo ga, kakšni so njegovi cilji v prihodnosti.

Koliko svojih predvolilnih obljub ste uresničili v zadnjih sedmih letih, odkar ste na čelu občine Štore?

Po moji oceni kakšnih 60 do 70 odstotkov. Ena od največjih še neuresničenih je športna dvorana, a še vedno upam, da bo to nekoč uresničljivo. Če bi pred prvo kandidaturo vedel, da bo po prevzemu funkcije iz omar naše občine padlo toliko okostnjakov, najbrž ne bi kandidiral, a zapustiti barko, ki še vedno pluje, bi bilo nekorektno do občanov.

Govorite najbrž o dolgovih naše občine, v katere jo je pripeljalo prejšnje vodstvo?

Seveda. Iz naslova poroštev izhajata približno dve tretjini dolga, za katerega prej nismo vedeli. Potem so bile tu še obresti in zneski so poleteli v višave. Od 21. 9. 2007 do 22. 5. 2010 smo imeli blokiran transakcijski račun, kar je pomenilo, da smo lahko razpolagali samo s tistimi sredstvi, ki so nujno potrebna za opravljanje temeljnih nalog in dejavnosti občine (sofinanciranje ekonomske cene vrtca, plačilo domske oskrbe za občane, plačilo materialnih stroškov za osnovno šolo ...) Veliko dolgov

odplačujemo še danes in jih bomo še dolgo, a pomembno je, da se naš dolg zmanjšuje.

Bodo prejšnji župan Franc Jazbec, vodja občinske uprave Irenca Ocvirk in direktor podjetja Hudournik Stanko Zakelšek po vašem mnenju kdaj odgovarjali za svoja dejanja?

Kot vem, že potekajo postopki proti njim. Konec avgusta je bil prvi predobravnalni narok, ki se ga je, kolikor sem seznanjen, udeležil samo Zakelšek, druga dva sta se opravičila. Upajmo, da bo pravici nekoč zadoščeno.

Kaj so največji stroški občine?

Poleg investicij je največji strošek doplačilo ekonomske cene vrtca. Naj samo povem podatke, da je imel vrtec Lipa ob nastopu mojega mandata 6 oddelkov in je bil strošek doplačila 235.000 evrov, danes pa jih ima 11 in je zato v letošnjem letu predvideno, da bomo samo za doplačilo ekonomske cene v vrtcu Lipa porabili približno 428.000 evrov proračunskih sredstev. Poleg tega so veliki stroški z letnim in zimskim vzdrževanjem cest, saj v naši občini vzdržujemo kar 72,5 km občinskih cest, pa javne razsvetljave itd. Slabšanje socialne slike naših občanov se pozna tudi v občinskem proračunu, saj se večajo stroški za doplačilo domskega varstva naših starejših občanov, obveznega zdravstvenega zavarovanja, pomoči družini na domu itd.

Glede česa slišite največ očitkov?

Glede tega, da preveč investiramo na Lipi, drugi zaselki pa naj bi bili zapostavljeni. A vrtec je pač lociran na Lipi, prav tako trgovski center, a uporabljajo ju vsi krajanje Štor. Menim, da so investicije kar sorazmerno urejene. Mogoče so v zadnjem času v prednosti Kompole, saj smo tam uredili kanalizacijo s pomočjo sredstev iz

kohezijskih skladov, a projekti za kanalizacijo so bili pripravljani že desetletje nazaj. Na Svetini smo asfaltirali skoraj kilometrski odsek ceste, tako da se trudimo investirati enakomerno po vseh zaselkih. Veliko sredstev nam pobere tudi izvajanje zimske službe; če so zime mile, ostane več denarja za druge projekte, če niso, ga je pač manj.

Kakšna je po vašem mnenju vloga župana v posamezni občini?

Župan ne hodi samo na sestanke in otvoritve, v mojem primeru pokrivam celotno področje komunale, torej problematiko cest, kanalizacije, vodovodne oskrbe ... Nekatere občine imajo za to področje posebej zaposlenega človeka. Sicer pa je na naši občini zaposlenih sedem ljudi, od tega eden s polovičnim delovnim časom.

Kaj menite o nedavnih predlogih vlade, da bi se občine ponovno združevale?

Seveda sem proti, saj menim, da je bilo, odkar smo občina, veliko več narejenega kot prej v dvajsetih letih. Na pobudo občine Podlehnik se že pripravlja skupni elaborat občin, ki bo predstavljen predsednici vlade in ministru Virantu o tem, kaj so samostojne občine naredile v teh letih samostojnosti. Mislim, da je tudi večina naših občanov zadovoljnih, da imamo svojo občino, čeprav jih je bilo na referendumu o samostojni občini leta 1994 kar 67,5 % proti.

Ali držijo podatki, da imate po upokojitvi sedanjega ravnatelja osnovne šole že izbrano njegovo namestnico, ki prihaja iz vrst vaše liste?

Ne, to ne drži. Ravnatelja imenuje 11-članski svet zavoda, v katerem so samo trije predstavniki lokalne skupnosti, pet je predstavnikov delavcev šole in trije predstavniki staršev. Potem mora imenovanje ravnatelja odobriti tudi

Ministrstvo za šolstvo, lokalna skupnost pa poda mnenje, seveda pa mora biti izbran na podlagi javnega razpisa. Sicer pa ima sedanjí ravnatelj Franjo Rumpf mandat do leta 2014 z možnostjo podaljšanja, tako da je do imenovanja novega ravnatelja še daleč.

Pred kratkim je občina Štore izgubila tožbo proti podjetju Hudournik inženiring. Zakaj je do tega prišlo, če so bili dokazi v prid občine?

Podjetje Hudournik je na podlagi izvršb občini Štore v letu 2004 dolgovalo približno 60 milijonov takratnih tolarjev in ker podjetje tega dolga ni nikoli plačalo, se je traktat vodstvo občine dogovorilo, da bo podjetje dolg »oddalilo«. Zato so se s podjetjem Hudournik inženiring (prvotno podjetje Hudournik del ni moglo izvajati, saj je bilo v stečaju) v letu 2006 dogovorili, da bo izvajalo sanacijo ceste na Svetini, v Svetlem dolu, v vrednosti tega dolga, ki bo tako poravnana. Ko so bila dela končana, je podjetje izdalo račun, ki ga občina vsled dogovora ni plačala, saj naj bi šlo za poravnano dolga. Podjetje Hudournik inženiring tudi ni želelo podpisati kompenzacije oziroma pogodbe o odkupu terjatev ter je tožilo občino Štore za plačilo. S tožbo so bili uspešni, saj sodišče ni uvidelo, da je šlo za sorodni podjetji (direktor prvega je bil oče, drugega pa sin, celo vodja gradbišča v obeh podjetjih je bila ista oseba). V letu 2007 je Hudournik inženiring zahteval izvršbo, ki jo je sodišče zavrnilo, občina Štore pa je vložila pritožbo in prišlo je tako daleč, da smo vložili zahtevo za revizijo na vrhovno sodišče, ki pa do danes še ni bila opravljena. V letu 2012 pa je stečajna upraviteljica podjetja Hudournik inženiring ponovno podala predlog za izvršbo. Dolg je s prvotnih 270.000 evrov

skupaj z obrestmi narasel na 450.000 evrov. Zdaj so v zaključni fazi pogovori s stečajno upraviteljico o odkupu terjatev v višini 150.000 EUR, s čimer bo končno prišlo do zaključka te zgodbe.

Prejšnji mesec vas je zapustila tudi vodja za investicije Alenka Obrul, ki je prevzela mesto direktorice zdravstvenega doma Celje. Kdo bo po novem opravljal njene naloge, predvsem tiste iz naslova pridobivanja evropskih sredstev?

Obrulova nikoli ni skrivala želje po napredovanju in ko se ji je ponudila priložnost, je le to tudi izkoristila, kar popolnoma razumem. Njeno delo se bo porazdelilo med zaposlene na občini, saj sta se dve sodelavki vrnila s porodniškega dopusta, poleg tega pa so naši zaposleni že prej sodelovali pri pripravi projektov, tako da jim to delo ni tuje. Obrulova večkrat poudari, da se je na občini Štore zelo veliko naučila in nam je ponudila pomoč tudi vnaprej, kar bomo po potrebi z veseljem sprejeli. Nihče pa ni nenadomestljiv in menim, da se bomo po njenem odhodu dobro znašli. Rad bi pa poudaril tudi to, da odlično sodelujemo s sosednjimi občinami in si ob nastopu kakšne dileme med seboj pomagamo.

V naši občini deluje 43 društev. Glede na to, da slišimo le za nekatera, imate podatek, kaj ta društva počnejo, saj dobivajo denar iz občinskega proračuna?

Vsako leto je objavljen razpis, na katerega se prijavijo društva. Tista društva, ki prejmejo denar iz občinskega proračuna, morajo vsako leto

občini oddati vsebinsko in finančno poročilo o porabljenih sredstvih, letos smo jih tudi pozvali, da so tem poročilom priložili račune, kako so porabili prejeta sredstva. Nekaj društev je majhnih in prejmejo samo nekaj deset evrov, nekaj pa je takšnih, ki prejmejo več kot 1000 evrov na leto. In ta so tudi precej aktivna. Sicer pa vse vloge obravnava posebna komisija, ki jih skladno s sprejetimi merili tudi točkuje in jim dodeli proračunska sredstva. (Seznam je na voljo pri avtorici članka ali na občini Štore.)

Kakšni so vaši naslednji projekti?

Predvidoma oktobra oziroma v začetku novembra bo otvoritev kulturnega doma, ki bo sedaj popolnoma obnovljen s sodobnim prezračevanjem, zaodrjem in osvetlitvijo ter dodatnimi prostori za druženje. Čaka nas tudi ureditev kanalizacije na Lipi, to je investicija, vredna 670.000 evrov, od tega bomo črpali iz sklada za razvoj regij 497.000 evrov. Evropska direktiva nas namreč zavezuje, da morajo biti vsi objekti do leta 2017 priključeni na javni kanalizacijski sistem ali imeti lastne majhne čistilne naprave, greznice pa se ukinejo.

Kakšen je položaj prebivalcev naše občine glede na vseobsegajočo krizo?

Socialni status naših krajanov se je nedvomno poslabšal, več je brezposelnih, nekateri res težko živijo. A kljub temu mislim, da sodimo v slovensko povprečje, da nam ne gre slabše kot prebivalcem drugih občin. Težki časi so, a upam, da bo sčasoma šlo na bolje. Na občini Štore se bomo vsekakor trudili za to.

Manca Mirnik

REKREACIJA ZA ODRASLE NA OŠ ŠTORE v šol. l. 2013/14

VELIKA TELOVADNICA

ponedeljek 19.00–20.00	SPLOŠNA VADBA ZA VSAKOGAR	začetek 7. 10. 2013
ponedeljek 20.00–21.00	AEROBIKA	že poteka
četrtek 18.00–19.00	PILATES	začetek 3. 10. 2013

MALA TELOVADNICA

ponedeljek 20.00–21.00	ZUMBA	že poteka
sreda 18.00–19.00	TELOVADBA ZA UPOKOJENKE	začetek 2. 10. 2013
sreda 20.00–21.00	ZUMBA	že poteka

PODRUŽNICA KOMPOLE

ponedeljek 19.00–20.30	JOGA	začetek 7. 10. 2013
četrtek 18.00–19.00	TAI CHI	začetek 26. 9. 2013

Matija Mernik zdravi po metodi Zdenka Domančiča

Bioenergija je življenjska, kozmična energija, brez katere ne bi bilo mogoče živeti. Imenujemo jo tudi prana, chi, bioplazma, itd., prihaja pa iz vesolja in iz zemlje. Človek skozi celotno življenjsko dobo črpa to energijo, ta pa kroži v organizmu. Ob pomanjkanju ali povečanju potenciala bioenergije energijsko telo postane neskladno in pojavijo se lahko bolezni. Bioenergijo imajo vsa živa bitja in bioenergija ni posebna moč, ni nič nadnaravnega, ima jo vsakdo, poseduje pa jo vsak v določeni meri.

Zdravljenje s pomočjo bioenergije sodi v Sloveniji na področje alternativne medicine, s katero se zdravniki v Sloveniji ne smejo ukvarjati. Pri nas se k temu načinu zdravljenja največkrat zatekajo bolniki, pri katerih je klasična medicina izčrpala svoja vedenja. Povsem drugače je v ostalih državah Evrope. V ZDA in Evropi različne načine in oblike zdravljenja uporablja 40 % ljudi, medtem ko se po metodah vzhodnjaške medicine po svetu zdravi približno 3–4 milijarde ljudi. Po statističnih podatkih naj bi se v svetu s pomočjo t.i. ortodoksne, šolske medicine zdravilo le 1,5 milijarde ljudi.

Besede ozdraviti neozdravljivo so se tudi meni še pred petnajstimi leti zdele nenavadne, ko pa sem prvič postal priča dejstvu, da

nekaj nerazložljivega, povsem nemogočega postane mogoče, nisem spremenil mnenja o ... , temveč sem začel razmišljati. In toliko let tudi je minilo, da sem v sebi začutil to moč in stopil na pot izobraževanja o bioenergiji ter tehnikah in metodah zdravljenja z njeno pomočjo, zdravljenja po metodi Zdenka Domančiča. Na poti v tej smeri sem srečal sosedo, ki je bil na nek način tudi vzpodbuda, da sem tudi sam krenil po poti »nerazumljivega«

Matija in njegova žena Simona ob Zdenku Domančiču

Matija Mernik z mamo

vega«, preprostega, po poti narave in njenih danosti.

Tudi Matija Mernik, tisti Matija iz Štor, iz stolpnice na Lipi, ki je, kot kar nekaj vas, hodil v isto osnovno šolo in tekal po Lipi, ima te danosti. Danosti, s katerimi že 13 let nesebično pomaga ljudem in uspešno zdravi različne bolezni, tudi tiste, ki bi se jih po razlagi ortodoksne medicine ne dalo zdraviti, bolezni, ki so ocenjene kot neozdravljive. In o Matiji in njegovi ženi Simoni, s katero skupaj zdravita bolne in pomoči potrebne ljudi, se veliko piše, veliko govori v slovenskih medijih. Matija se torej že 13 let profesionalno ukvarja z zdravljenjem po zaenkrat še edini v svetu potrjeni metodi zdravljenja z bioenergijo, po metodi Zdenka Domančiča. Zanje pravi, da je to ena najlažje učljivih in uporabnih metod zdravljenja s pomočjo bioenergije. Dostopna pa je prav vsem.

Metoda Zdenka Domančiča je bila razvita že pred več kot 35 leti. Zaradi njene učinkovitosti in preprostosti je znanstveno potrjena in prakticirana po celem svetu. Vrača zdravje, ko vsa ostala sredstva zatajijo. Uspešnost metode je bila leta 1985 preizkušena na 300 pacientih z gangreno. Po obsevanju z bioenergijo je bilo pri vseh vidno izboljšanje in amputacija ni bila potrebna pri nobenem. Preizkus je bil podrobno dokumentiran in je na voljo v knjigi z naslovom "Healer Domancic" avtorja D. Jakcina. Uspešnost metode so tudi potrdili znanstveniki inštituta Jožefa Štefana.

Matija Mernik 13 let uspešno stopa po poti zdravljenja ljudi po metodi Zdenka Doman-

Med terapijo

čiča, zdravitelja, ki je skozi svojo dolgoletno prakso pomagal že verjetno več kot milijonu in pol ljudi po vsem svetu. In kot je dejal, ni je službe na tem svetu, ki bi si je želel bolj kot te, ki jo opravlja sedaj – njegov poklic, njegova pot je POMAGATI LJUDEM.

»Za zdravje ljudi prosijo bogove. Da je v lastnih rokah njegovo ohranjanje, na to niti ne pomislijo.«

(Demokrit)

Pazi, kaj misliš, ker to, kar misliš, delaš, to, kar delaš, postane tvoja navada, tvoje navade oblikujejo tvoj značaj, tvoj značaj pa je tvoja usoda. To so bile besede učitelja, ki so

Matija Mernik in Zdenko Domančič

me spremljale skozi sistem šolanja v ustanovi Zdenka Domančiča, ki se ukvarja z izobraževanjem kadrov, ki se bodo v prihodnosti ukvarjali z uporabo njegove metode zdravljenja.

Pa še nekaj, pomislite na to, kaj je najnaravnejši odziv ko vas nekaj boli. Vam odgovorim? Na to mesto položite roko, zakaj je tako, pa

boste ugotovili, ko boste to poiskusili.

»... in beseda je meso postala - energija je postala snov.«

Emil Kačičnik

Foto: Matija Mernik

Viri:

- Turk Z. Uvodnik. Integrativna medicina: da ali ne? Zdrav. Vestnik 2011: jan: 1-5.
- STARC, Radovan, Zdravljenje z bioenergijo – po metodi Zdenka Domančiča; Ljubljana, SIRIUS-AP;2012
- STARC, Radovan, Zdravljenje z bioenergijo?: Človek v veselju, Ljubljana, SIRIUS-AP; 2011
- www.mernik.org
- www.bioterapija-koper.si
- <http://www.bioterapija-metoda-zdenka-doman-cica.com/>

Zastava občine Štore na vrhu Skandinavije

Med tritedenskim potepanjem po Skandinaviji sem osvojila tudi najvišji vrh te prečudovite pokrajine.

Gora Galdhopiggen (Norveška), visoka 2469 m, se nahaja v občini Lom v narodnem parku Jutunheimen. Vzpon na vrh gore ni prezah- teven. Posebno doživetje pa je prečkanje ledenika Styggebrean. Razpoke v ledeniku, ki smo jih prečkali, so ponekod globoke tudi do

100 m. Seveda smo bili v navezi, pod budnim očesom nepalskega vodiča, ki se je izkazal kot zelo dober sogovornik, prijatelj, človek, na katerega lahko računaš in se nanj zanesesh. Po večurnem vzponu po kamenju in snegu pa je bil ves trud poplačan s prečudovitimi razgledi, ki ti vzamejo sapo. Nebo je bilo oprano,

vse je bilo kot v pravljici – okoli nas čudovite gore, pokrite s snegom, pod nami v daljavi pa ledeniško jezero, ki se zdi kot otrok, izgubljen med velikani. Prelepi, nepozabni trenutki, v katerih je bila z nami tudi občinska zastava.

Jožica Videc

Vrata

Ali zato tako rad pogledam lepa vrata, ker so ženskega spola? Morda, ali pa je to nekako v meni, da rad pogledam kaj lepega. No, verjetno vsakega nekaj. Kakor koli, vrata so tako pomembna stvar, da so vredna pozornosti, nekoliko nežnosti in tudi veliko nege. Vrata kot vrata, bo kdo rekel. Sicer res, vendar »poslanstvo« vrat je tako pomembno, tako veliko, tako veličastno, da jih preprosto ne smemo kar tako prezirati in celo poniževati. Ponavadi so lesena, iz različnih vrst lesa, pa kovinska in plastična. Meni so najbolj všeč masivna in hrastova. V notranjosti stolpnic, blokov in v hišah so vrata v glavnem narejena po nekem standardu in so več ali manj povsod enaka. Ponekod pa so vhodna vrata prave mojstrovine in tako si dajo duška tisti, ki jih znajo narediti, in predvsem tisti, ki si jih lahko privoščijo. V zadnjem času nekateri dajo velik pomen vratom na ograjah. Kovaški mojstri jih izdelajo tako lepo, da so prava paša za oči. Jaz pa sem nekako zaljubljen v tista mogočna velika in hrastova, kot sem omenil na začetku, ki jih premorejo cerkve, nekatere vinske kleti in druge velike zgradbe. Vsaka si temeljito pogledam, jih občudujem,

celo malo pobožam in blagoslovim tistega, ki jih je naredil. Če bi ga srečal in poznal, bi se mu globoko priklonil. Neverjetne mojstrovine naših preprostih in skromnih ljudi. Mizarstvo je na nek način umetniško delo in kapo dol pred dobrim mizarjem. Poleg tega, da nam vrata krasijo vhod v hišo, varujejo tudi naše premoženje. Kakšno pomembno vlogo smo jim namenili, se pravzaprav nikoli dobro ne zavedamo. Pravimo, da ima srečo tudi tisti, ki zna odpreti prava vrata ... Ampak to je že druga zgodba. Kolikokrat jih odpremo in zapremo čez dan, praktično nihče ne šteje. Skozi njih sprejemamo ljudi, ki nas obiščejo in ki jih imamo radi. Veseli smo tudi trenutka, ko odide skoznje nekdo, ki nam ni najbolj po godu. V zadnjem času nekatere ustanove prirejajo dneve »odprtih vrat«, da si lahko ljudje ogledajo njihove prostore in delovanje v njih. Takšnih in podobnih dni si verjetno ne bodo nikoli privoščili v zaporih. In nazadnje, kar želim na koncu omeniti, na vrata nekateri obesijo ob praznikih in svečanih trenutkih različne predmete. Tudi ob prihodu novorojenčka jih nekateri okrasijo. Ti trenutki so nepopisno lepi in eni najlepših v življenju. Najtežji in najbolj žalosten pa je tisti trenutek slovesa, ko ti skozi domača vrata gre nekdo, za katerega čutiš in veš, da se ne bo nikoli več vrnil, ali pa če skozi njih odnesejo k večnemu počitku človeka, ki ga imaš neizmerno rad.

Srečko Križanec

Gasilec in trener

Sem Matej Križnik in sem poklicni gasilec in licenčni trener IBFF bodybuilding-fitness.

Že od otroštva me je šport navduševal, saj prihajam iz športne družine. Vse skupaj se je začelo z igranjem nogometa, in to s sedmimi leti. Vztrajal sem vse do 18. leta, vendar mi je poškodba preprečila oziroma onemogočila nadaljevanje. Začutil sem željo po utežeh, ki jih je oče hranil v garaži in ob prebiranju njegovih revij iz časa SFRJ, člankov o Petru Čeliku, sem se navdušil za dvigovanje uteži. Bili so to časi pred desetimi leti, ko smo trenirali doma po kletih, garažah, kasneje pa sem začel obiskovati fitness centre. Po približno štirih letih treniranja v fitnessih sem stopil v stik z Duškom Madžarevičem in se leta 2011 udeležil prve tekme. Bilo je nepozabno, saj sem zmagal v dveh kategorijah in postal IBFF mednarodni šampion. Istega leta sem

se udeležil tudi svetovnega prvenstva IBFF in v svoji kategoriji dosegel sicer 6. mesto, vendar postal slovenski podprvak. Leto kasneje sem v Taranu v Italiji osvojil dve drugi mesti, letos pa se mi je ves trud poplačal, saj sem v svoji kategoriji zmagal in postal svetovni prvak IBFF.

Po vseh letih treninga in tekem sem se odločil, da svoje izkušnje in znanje delim tudi z drugimi in tako naredil izpit za trenerja fitnessa.

V največje veselje mi je dejstvo, da se moj poklic gasilca in najljubši hobi med sabo dopolnjujeta, saj oba zahtevata psihično in fizično pripravljenost, hkrati pa sta postala tudi moj način življenja, katerega opravljanje mi je v največje veselje in zadovoljstvo.

Matej Križnik

Primer dobre prakse sodelovanja in vizije razvoja lokalne skupnosti

Eden zadnjih velikih dosežkov lokalne skupnosti, kateremu smo bili pred kratkim lahko priča v Radečah, je otvoritev TRC Savus, na obrobju reke Save, naše najdaljše reke (po ozemlju RS je poteka 220 km). Z njim pa odprta vrata nadaljnjemu razvoju turizma in posledično dodana vrednost gospodarski rasti v občini Radeče. Od ideje do izvedbe je poteklo pet let in velik del pri tem je imelo tudi znanje iz pridobivanja evropskih sredstev.

Ob otvoritvi se je dogajalo še marsikaj zanimivega, predstavitev splavarske gostilne Savus in potopitev buteljč žlahtnega vina v Savo. Penino so po zaključenem postopku polnjenja v Savo potopili z na-

menom, da v naslednjem letu ali letu in pol dozori ... Nadalje je zanimiva vizija vinarja Mastnaka, da s podobno gesto poveže največja mesta ob reki Savi. Njegova naslednja poteza, naslednji korak je Zagreb, za njim pa je že v dogovorih z županom Beograda, kjer reka Sava zaključi svojo pot z združitvijo v Donavo. Načrtovane povezave kažejo tudi na gospodarsko usmerjen razvoj in povezovanje malih krajev in ljudi, a z velikim srcem in idejami.

Na otvoritvi je slavnostno odprtje spremljal tudi 5kvartet iz Štor, ki je zadnja tri leta prav tako skoraj stalnica na podobnih prireditvah in obletnicah.

*Emil Kačičnik
Foto: KTRC Radeče*

Vir: <http://www.vinamastnak.com>
<http://www.ktrc-radece.si>

Osti jarej!

To je najstarejši znani slovenski zapisani pozdrav. Je tudi napitnica – zdravica. Star je več kot 2500 let, uporabljali so ga naši predniki Veneti, dokaz je napis na najdenem pivskem vrču leta 1911 v Škocjanu na Krasu, na ogled je v tržaškem muzeju.

Starodavni zgodovinski viri navajajo ljudstvo, ki je poselilo srednjo Evropo in se je imenovalo Veneti. Bili so Slovani in Benetke so poimenovane po njih. V Italiji je pokrajina Veneto in je Venetski zaliv v Jadranskem morju, katerega sestavni del je Tržaški zaliv. Veneti so nam zapustili tudi čudovito situlo iz Vač, najdeno v geometrijskem središču RS (Geoss-u), kateremu so posvečene naslednje besede:

»Slovenka, Slovenec, kjerkoli si – tu je tvoj temelj, osnova, od tu je tvoje seme, izvor, bistvo, tu je tvoje središče, od tu je tvoja energija, potencia, tu je neizčrpen vrelec tvojega bistva. Osti jarej – ostani mlad in zdrav.«

Prvo besedo »osti« uporablja še danes kraško narečje kot »uosti« in pomeni ostani, medtem ko ima druga beseda »jarej« širši pomen. Besedni koren »jar ali jare« pomeni mlad, nov in zdrav, pomladen, močan. Slovenci imamo torej na voljo lep, staroslovenski pozdrav, namesto tega pa se pozdravljamo z »adijo« (italijansko) in »serbus« (madžarsko, latinsko) s pomenom – Sem tvoj suženj!?

Povzel po švedski reviji »SLOVENSKA BLADET, O. B.«

Veliko več v knjigi patra Ivana Tomažiča Etruščani in Veneti (Editiones Veneti, Wien)

Jože Kragelj - JOK

Restavrator Franci s Pečovja

V prijetnem naravnem okolju se da uživati. Takšnim užitkom se predaja tudi Franci Antlej s Pečovja. Pred časom sem ga obiskal, da sva malo pokramljala o luknji, ki se je pojavila ob njihovi posesti praktično čez noč. Takrat sem po naključju ugotovil, da se upokojeni mizar ukvarja s prav posebnim hobijem – restavrira oziroma obnavlja stare predmete. Beseda je tekla ravno o teh stvareh.

Franci, kako se je začela vaša poklicna pot?

Izučil sem se za mizarja. Obiskoval sem šolski center Borisa Kidriča v Celju, kjer so poleg profila mizarja izobraževali še tiskarje, slikopleskarje, frizerke. Srednjo šolo sem obiskoval v letih 1963/64. Poleg teoretičnega dela smo imeli tudi praktični del pri mojstrih, ki so opravljali delo, za katerega smo se šolali.

Kako je bil v tistih časih videti zaključek šolanja?

Ob zaključku šolanja smo morali opraviti praktični del pri mojstru, kjer smo opravljali prakso. V mojem primeru je bilo to pri mizarju Kerinu iz Gaberja. Narediti sem moral mizo in kotno klop. Na voljo sem imel pet dni. Pri izdelavi pa je bilo potrebno opraviti vse faze dela, od razreza do končne obdelave. Teoretični del pa sem opravil na obrtni zbornici v Celju.

Vsega se v šoli ne da naučiti. Kje ste črpali znanje in izkušnje za vaše delo?

Največjo popotnico znanja in izkušenj mi je dal pokojni oče in starejši svak. Oba sta bila izučena mizarja. Veliko pa sem se naučil tudi v svoji prvi službi v Mizarstvu in strugarstvu Celje. Izdelovali smo pohištvo po naročilu; predvsem spalnice in kuhinjsko opremo. Izdelovali smo pohištvo na star način. Omeniti velja postopek končne obdelave – šelak poliranje.

Kaj sploh pomeni ta obdelava?

S krpami in žimo se je na izdelek nanašala smola šelak, ki je bila v večjih grudah. Ta se je topila s špiritom. Tako je bilo obdelano pohištvo v premožnejših stavbah, kot je bila občina in sodišča in tudi na gradovih so imeli vso pohištvo tako narejeno. V moji prvi službi smo to staro pohištvo obnavljali in iz tistih časov izvira ta ljubezen po obnovi starih stvari.

Katere stvari restavrirate?

Restavriram predvsem sakralne stvari. Tu gre za različne nabožne kipe, ki se nahajajo v cerkvah in kapelah. Za cerkev na Žusmu sem obnovil tri kipe in napravil nov ambon, oltarno mizo in stole. Obnovljene stvari se da videti od Konjic, Ptujске Gore do Laškega. Dva kipa sta celo v Biogradu na moru. Obnavljam pa tudi pohištvo; omare, mize, stole.

Kakšen je postopek obnove kipa? Za kako dolgo se lahko poveča uporabnost takega kipa?

Postopki obnove so različni. Odvisni so od ohranjenosti kipa. Generalno pa je postopek sestavljen iz prekuhavanja kipa, razstrupitve insektov in njihovim izpihovanjem. Kip je potrebno primerno posušiti in ga očistiti. Če manjka kakšen del, ga na novo naredim in vgradim v kip. Pomeni, da naredim kakšen prst, roko, del obraza. Sledi brušenje in čisto na koncu še barvanje. Obstaja še nekaj skrivnosti, ki jih zase čuva vsak mojster in jih ne želi razkriti.

Življenjska doba kipa pa se poveča za okrog 30 let.

Ali se da živeti oziroma preživeti s to dejavnostjo?

Nikoli nisem delal tega profesionalno, v smislu, da bi se preživljal z dejavnostjo ohranjanja starih stvari. To mi je bil svojevrsten hobi. Vsekakor pa sem dobil povrnjene stroške materiala, pa še za kakšen košček tortice je ostalo.

Nikoli pa se nisem hvalil s tem svojim hobijem. Saj bi me prejšnji režim ožigosal kot osebo, ki dela proti državi.

Opazil sem tudi vitrino z mizarским orodjem. Na videz ima zgodovinsko vrednost. Za kakšno vrsto orodja gre in kako je našlo to častno mesto?

Resnično gre za orodje, ki ima zame posebno spominsko vrednost. Orodje mi je podaril oče pri njegovih petinosemdesetih letih in mi zaželel, da ga tudi naprej uporabljam in čuвам. Najstarejši kos v zbirki pa nosi letnico 1777, uporabljalo pa se je pri izdelavi sodov.

Prijeten sprejem sem doživel na Pečovju. Z zanimanjem sem prisluhnil pripovedovanju o hobiju gospoda Franca Antleja. Želim mu še obilo obnovljenih kipov in užitkov, ki ga spremljajo pri tem delu.

Dušan Volavšek

Marjan Račnik, naš sokrajan

Za tokratno številko Občana sem se pogovarjala z Marjanom Račnikom iz Prožinske vasi. Na vrhu hribčka nad gasilskim domom sta si z ženo Darijo zgradila hišo, ki je malce drugačna od drugih v okolici, saj je lesena. V pogovoru izvem, da osnovna lesena konstrukcija izhaja iz Litve, gradnjo lesenega dela hiše pa je izvajal podjetnik iz Kompol s skupino podizvajalcev.

Mi lahko za začetek poveste o sebi kaj splošnega, da bodo bralci vedeli, kdo ste in od kod ste?

Izhajam iz kraja Remšnik v občini Radlje ob Dravi. To je vas, ki se nahaja ob meji z Avstrijo. Rojen sem leta 1964. Odraščal sem na kmetiji z 9 hektarji strmine, kjer smo še do mojega 23. leta starosti uporabljali za delo volovsko vprego, oče je hodil v službo in seveda v prostem času delal tudi na kmetiji, doma je za večino kmečkih opravil in za vzgojo nas treh otrok skrbela mama. Eno od prvih skrbi sem staršem nakopal, ker se v prvem razredu osnovne šole dolgo nisem uspel naučiti brati. Črke sem poznal, sestavljanje črk v zloge in besede pa je bil takšen izziv, da sem moral ostajati v šoli po pouku in vaditi branje. Od drugega razreda naprej pa sem šel v drugo skrajnost, postal sem navdušen bralec, kar sem še dandanes. Trenutno izmenično berem tri knjige, vsako z drugega področja.

Je to vaše navdušenje nad branjem kaj vplivalo na vašo poklicno pot?

Odgovor je hkrati da in ne. Po osnovni šoli, kjer sem sicer imel solidne ocene, sem se predvsem

iz praktičnih razlogov vpisal v poklicno triletno šolo in postal obdelovalec kovin oziroma kovinostregar. Šola je bila precej blizu, v enem od lokalnih podjetij sem dobil kadrovske štipendije, ideja, da bom pri svojih 18 letih že imel nek poklic in službo, je bila bolj zanimiva od ideje, da bi postal arheolog, kar je pred koncem osnovne šole burkalo mojo domišljijo. Razlog za to navdušenje je bila knjiga, v kateri je bilo v obliki zgodbe opisano, kako so v Egiptu odkrivali grobnico faraona Tutankamona.

Ste kdaj obžalovali, da ste se odločili za poklic kovinarja in ne arheologa?

Sploh ne. V resnici mi je delo strugarja bilo dolgo zelo všeč. Ko sem imel v kovinski panogi skoraj 18 let delovne dobe, pa sem se odločil za drugo delovno področje, prodajo. Že nekaj časa pred tem sem v šoli ob delu pridobil izobrazbo za ekonomskega tehnik in tako sem dobro leto delal v neposredni prodaji, kasneje pa sem dobil zaposlitev kot komercialist in pospeševalec prodaje v tujem veleprodajnem podjetju. Ta zaposlitev mi je bila 4 leta sanjska, saj sem po dolgem in počez prekriziral celotno Slovenijo in prihajal v stik z velikimi industrijskimi podjetji, pa tudi z manjšimi obrtnimi podjetji. Ta izkušnja mi je kasneje, leta 2008, zelo koristila, ko sem se samozaposlil, predvsem pri tem, kako poslovati z velikimi podjetji.

Midva, Marjan, sva se spoznala leta 2004, ko ste na Ljudski univerzi v Celju vodili študijski krožek o javnem nastopanju, ki smo se ga udeležili člani našega turističnega društva. Bi lahko za naše bralce povedali nekaj o teh krožkih in kako ste postali mentor?

Študijski krožki so neformalna oblika izobraževanja, kjer se 'učenci' učijo skozi praktično izkušnjo. Leta 1994 sem bil kot prostovoljec na različnih področjih delovanja povabljen na usposabljanje za mentorja te oblike izobraževanja. Šlo je za usposabljanje, kjer so nas naučili, kako organizirati in voditi to obliko učenja, ki se

izvaja izključno z odraslimi oziroma osebami, starejšimi od 15 let. Kot mentor sem npr. povezal interesno skupino ljudi, ki jih je zanimalo neko področje. Najsi je šlo za področje etnologije, pridelave in predelave domačih izdelkov, fotografije, sakralne in kulturne umetnosti, igranja na ljudska glasbila ... Vse, kar je širilo znanje, je lahko bila tematika krožka. Kot mentor sem vodil srečanja, povezoval člane naših krožkov z drugimi skupinami po Sloveniji ter skrbel za administrativni del krožkov v obliki poročil na Andragoški center Slovenije ter na Ministrstvo za šolstvo. Kmalu bo že 20 let, kar so se ti krožki uveljavili v Sloveniji in v marsikaterem kraju, kjer so mentorji tudi danes zelo aktivni, so vidni izjemni rezultati. Nam najbližji kraj, kjer se je s študijskimi krožki izjemno motiviralo lokalno prebivalstvo, je kraj Svibno v bližini Radeč. V tem kraju je v krožke bila aktivno vključena tudi moja žena Darija. Ko sva se leta 2003 spoznala in je beseda nanese na področja zanimanja ter hobije, je spoznanje, da sva oba navdušena nad študijskimi krožki in da imava precej podobnih vrednot, odločilno vplivalo na to, da sva se odločila za skupno življenje.

Ob neki priložnosti ste dejali, da so vas najbolj izoblikovale tri stvari: prostovoljno delo v lokalni skupnosti, študijski krožki in NLP, ki je kratica za nekaj, kar ne pomeni neznanih letelih predmetov.

Da, res je. V letih do 1994, ko sem postal mentor študijskih krožkov, sem aktivno deloval v več društvih v bližnji okolici. Zanimalo me je precej stvari in pri tem sem se nezavedno izkustveno učil novih veščin. Ko sem spoznal koncept študijskih krožkov, ki je zelo preprost in se glasi: »Vsak človek se rad uči, se zna nekaj naučiti in se zmore nekaj naučiti, ko ima za področje učenja močan interes in ko ima možnost nova znanja osvojiti skozi praktično izkušnjo«, sem ugotovil, da sem zelo učljiv človek in da to velja za kogarkoli. Oznaka, da je kdo butast, neumen, nezmožen se česa naučiti je površna označba za osebe, ki niso uspele zadostiti kriterijem formalnega izobraževalnega sistema, katerega so zasnovali akademiki. Ker se akademiki najraje učijo skozi opazovanje in razmišljanje ter to tudi cenijo in ocenjujejo, se zaradi tega dela krivica osebami, ki so praktiki in se učijo skozi izkušnjo. Da se ljudje stvari naučimo na različne načine, da smo vsi inteligentni, da so poleg razumske inteligence (IQ) za človekov razvoj ter osebno rast pomembni tudi čustvena inteligenca (EQ) in duhovna inteli-

genca (SQ), sem spoznal pri nevrolingvističnem programiranju, ki se z mednarodno kratico imenuje NLP.

Kaj sploh je NLP in kakšno korist nudi?

Nevrolingvistično programiranje ali skrajšano NLP označuje več področij človekovega zavednega in nezavednega delovanja. Izraz NLP sta leta 1973 ustvarila preučevalca zelo uspešnih psihoterapevtov tistega časa, Richar Bandler ter John Grinder iz Kalifornije. Za razliko od klasičnega učenja, kjer so npr. pri proučevanju uspešnih oseb poudarjali njihovo opazno vedenje ter izraženo vsebino, se NLP ukvarja z vzorci in procesi, ki niso očitno opazni in potekajo na nezavedni ravni. Rezultat njenega dela je bil, da so se nove generacije psihoterapevtov lahko zelo hitro naučile uporabljati najbolj učinkovite metode Virginie Satir (družinska terapija) Fritza Perlsa (gestalt terapija) ter Milтона Ericksona (hipnoterapija). Ko sta preučevala te tri osebe, sta odkrila, s kakšnimi vprašanji in jezikovnimi vzorci se pri ljudeh aktivira sposobnost, da sami odkrijejo rešitve za svoje probleme. Vsak človek ima že sam vse rešitve za svoje probleme, je pa res, da do njih spontano ne zna dostopati, še posebej je to izziv, kadar je v stresu. In tukaj je naslednja zanka, ki jo NLP uspešno rešuje. Oseba, ki je v stanju stresa, se počuti ogroženo, to pa je trenutek, ko se v možganih vklopja celoten nevrološki sistem za tri oblike odziva: boj, beg ali zamrznitev. S pomočjo NLP-ja lahko osebi, ki čuti nek strah, bojazen, zaskrbljenost, ima kakšno fobijo, ki na telesnem nivoju zaznava neprijetne občutke, pomagamo v 30 minutah ali še hitreje, da slednje popolnoma izgine ali pa se krepko omili.

To je zelo približna in hitra predstavitev osnovnega koncepta NLP, katerega je v naslednjih desetletjih dopolnilo še mnogo uspešnih vzorcev ter modelov s področja psihologije, lingvistike, sistemske teorije, kibernetike ter poslovnih praks ter teorij. Ena od temeljnih veščin NLP-ja je mo-

deliranje, ki praktično pomeni raziskovanje neke uspešne osebe, to osebo imenujemo model, za katero ugotovimo, kaj so njene ključne nezavedne lastnosti. Ko poznamo te ključne vzorce, jih lahko s tehnikami mentalnega treninga v precej hitrem času učinkovito prenesemo na osebo, ki je v vlogi učenca.

Če prav razumem, je NLP uporaben še kje drugje kot v terapijah?

Poleg uporabe na področju terapevtsko-svetovalne prakse je NLP vstopil na področje vzgoje in izobraževanja, profesionalnega športa, podjetništva in politike. Ker se je na svoji poti splošnega uveljavljanja v osemdesetih letih prejšnjega stoletja NLP najprej zelo udomačil v tako imenovanih »New age« gibanjih, so ga tradicionalni terapevti ter razni strokovnjaki s področja psihologije nekaj časa označevali tudi za večino manipuliranja ter za pretirano in preveč populistično disciplino. V devetdesetih letih prejšnjega stoletja so ga pričeli vse bolj množično uporabljati v poslovnih okoljih za potrebe vodenja in upravljanja, za uvajanje sprememb, za izboljševanje prodajnih veščin, za timsko in projektno delo, za razvijanje inovativnosti itn. Pred dobrim desetletjem je NLP vstopil v vrhunsko politiko, saj so izjemne retorične spretnosti ter skladnost telesne in verbalne govorice Billa Clintona, Tonya Blaira in še posebej zelo izrazito ter všečno javno nastopanje Baracka Obame za nas, ki to področje zelo dobro poznamo, izraziti in tipični primeri uporabe veščin NLP. Uporaba premorov, naglašanje nekaterih besed, telesna govorica izražajo visoko karizmatičnost, katere ne moremo osvojiti zgolj z učenjem vedenja ali posnemanjem vzornikov, temveč gre tudi za izgradnjo osebnosti na nivoju nezavednega. Pri tem je NLP izjemno učinkovit. Za področje profesionalnega športa je vsem, ki spremljajo tenis, dobro znan Andre Agassi, malokdo pa ve, da je prave uspehe pričel dosegati šele ob pomoči NLP-ja.

Očitno je, da NLP poznate, kako pa ste se ga naučili in kako ga praktično uporabljate?

Z NLP-jem sem se prvič srečal leta 1997, ko sem bil kot mentor študijskih krožkov povabljen na tridnevno dodatno usposabljanje, kjer smo se učili, kako upravljati s konflikti, kako voditi sestanke, kako postavljati in dosegati cilje, kako v komunikaciji bolje razumeti telesno govorico itd. Način učenja ter kopica novih spoznanj ter uvidov me je navdušila. Najprej sem mislil, da

se bom NLP-ja lahko naučil iz knjig, kar pa se je izkazalo za neučinkovit pristop. Med leti 2002–2006 sem opravil vsa ustrezna izobraževanja ter postal trener NLP ter leta 2011 tudi »coach« NLP. Danes kot trener izvajam standardne treninge za NLP praktike ter NLP mojstre. Pravzaprav te treninge izvaja oba z ženo Darijo, saj je tudi ona trenerka in »coach« NLP. Oba z ženo sva vsebine NLP tudi prilagodila potrebam v poslovnem okolju ter se bolj specifično ukvarjava z razvojem vodstvenega kadra. Izobraževanja ter usposabljanja so lahko skupinska ali pa individualna. Izvajamo ga v naših prostorih v Prožinski vasi 38. V zadnjih dobrih šestih letih, kar se ukvarjava s tem, sva delala v večjih industrijskih podjetjih, pa tudi v manjših družinskih podjetjih.

Za konec bi vas še vprašala, kako doživljate trenutno situacijo v državi. Imate za naše bralce kakšno priporočilo ali nasvet?

Situacijo v državi doživljam kot manj ugodno, a bomo s tem na takšen ali drugačen način prisiljeni preživeti. Že pred kakšnimi osmimi leti sem nehal spremljati televizijske novice v obliki dnevnika ali podobnih oddaj, da ne govorim o oddajah, kjer se kot gledalci lahko zgolj razburjamo, storimo pa bore malo. Izjemno sem selektiven pri spremljanju novic, a se imam kljub temu za informiranega. Razlog, da ne gledam televizije, je v tem, da je gibljiva slika ob dramatičnem komentarju izjemno močno sporočilno sredstvo. Ker se mediji borijo za našo pozornost, postajajo slike ter besedilna sporočila čustveno vse bolj intenzivna ter populistična. Pri dramtiziranju ne zaostaja tudi najbolj brani dnevni časopis, ki že jutraj v kiosku pritegne pozornost z velikim naslovom v črnem okvirju. Našo trenutno gospodarsko in politično situacijo v državi bolj kot dejstva in številke hromijo stres, negotovost in strah. Pes v stanju strahu ugrižne, človek prizadene ali pa naredi neumnost, ki je lahko majhna ali velika. Ko postane strah množico ljudi, je lahko možnosti za neumnosti hitro mnogo preveč. Dnevno si prizadevam, da imam z ljudmi, s katerimi se srečujem, kvalitetne odnose in da se iz vsega, kar se mi dogaja, naučim česa novega. Verjamem v dobro v ljudeh in da vsak skozi svoje vedenje zgolj želi zaščititi svoje interese ter vrednote. Kadar se interesi prekrivajo, smo se ljudje vedno zmožno dogovoriti za rešitve, ki so sprejemljive za vse vpletene. To se nanaša tako na svetovno, državno, občinsko, vaško kot tudi družinsko skupnost.

Mojca Korošec

Čebelarjeva opravila poleti

V maju je paša v polnem razcvetu. Panji so polni mladih čebel in zanje zmanjkuje prostora in dela. Čebelarji smo v tem času precej več v čebelnjaku, kot smo morali biti do sedaj. Skrbno moramo spremljati razvoj čebel v panju. Če ne bomo s premeščanjem satov z zalego in hrano naredili čebelam dovolj prostora, bomo namesto medu lovili roje po bližnjih drevesih.

Hitro se zgodi, da postanejo matica in njene spremljevalke utesnjene in omejene z gibanjem. Pri procesu rojenja, ki traja skupaj tri tedne, čebele delavke spodbudijo svojo matico, da zaleže jajčeca v posebne, za to pripravljene in preparirane celice. Te posebne celice se po obliki razlikujejo od običajnih celic, v katerih odraščajo delavke in troti. Namesto šesterokotnih celic, vgrajenih v satovje, so celice za matice okrogle, po dolgem potegnjene in visijo na robu satovja z odprtino navzdol.

Čebele krmilke hranijo bodoče matice izključno in obilno s krmno tekočino, matičnim mlečkom. Po šestnajstih dneh se mlade matice izležejo. Čebele manj krmijo staro matico in jo s tem prisilijo, da zmanjšuje zaleganje. Postaja vedno bolj vitka, zato lahko zleti z rojem. Na dan rojenja se čebele, ki bodo skupaj s staro matico zapustile panj, najprej napijejo vode, ki jim služi kot rezerva, dokler si ne najdejo novega domovanja. Ko iz panja izleti več kot polovica čebel, izleti tudi matica. Roj, ki se najpogosteje dvigne med 10. in 14. uro, leti za matico, ki se navadno usede na vejo bližnjega drevesa. Čebele sedajo druga na drugo, da se izoblikuje »grozd«.

Posebno opravilo je ogrebanje roja. Običajno ga opravimo tako, da pod roj postavimo ogrebalnik in nato močno udarimo po veji, na kateri sedi. Roj pade v ogrebalnik, vendar obstaja možnost, da gredo čebele iz ogrebalnika nazaj na drevo, če pozabijo na matico. Težje dostopno mesto lahko ogrebemo tako, da damo v ogrebalnik sat z mlado zalego, ki privablja roječe čebele. Ko se čebele v ogrebalniku

obrnejo z glavo v smeri njegovega dna, pomeni, da je matica že v ogrebalniku. Kmalu bodo šle za njo še preostale čebele. Tako pridobljen roj je zelo delaven in lahko zgradi veliko lepega satja, če najde pašo ali pa če ga krmimo.

Večina čebelarjev se skuša z različnimi metodami izogniti rojenju, kajti družine, ki se rojijo, ne naberejo toliko medu kot tiste, ki se ne.

V juniju in juliju pride čas za naše najljubše opravilo, ki ga čakamo vse leto. Pravi užitek je videti zadovoljnega čebelarja, ki iz panja povleče poln sat in iz njega potoči med. To je največje plačilo za naš letoletni trud. Vendar tudi to opravilo zahteva nekaj znanja in orodja

(obleko, rokavice, dleto, omelo, vedro s čisto vodo, kadilnik, stolic, posodo za satje, ometalnik, cedilo za precejanje medu, vilice, nož, posode za med ter posodo za odkrivanje satja). Preden se lotimo točenja medu, je potrebno vse pripomočke dobro očistiti. Med se lahko toči takrat, ko v satu dovolj dozori. Točimo v toplem prostoru, da med lažje izteče iz satja. Najprej odpremo eno stran satja, ga delno iztočimo, nato pa odpremo še drugo stran in ga iztočimo v celoti. S tem preprečimo lomljenje satja.

Po končanem točenju, pri nas je to nekje konec julija oziroma v začetku avgusta, se že pričnejo priprave na zimovanje, kar pa bo tema za našega naslednjega občana.

Rojenje je naravno razmnoževanje čebeljih družin.

Leopold Bukovšek

Foto: Valentin Bukovšek

Satovje

**GLASBENA ŠOLA
MLINAR**

VPISUJE V TEČAJ:
**HARMONIKA, SYNTHESIZER,
KITARA, BAS KITARA, KLAVIR...**

CELJE, ŠENTJUR, VOJNIK, ŽALEC,
DOBRNA, LAŠKO, ŠTORE

INFO: 041 / 835 - 787
WWW.GLASBENI-ATELJE-MLINAR.SI

O štafeti in prostovoljnem delu

Vodboru za časopis občine Štore, ki mu ne gre oporekati delavnosti, »migam« podpisani zdaj že skoraj 19 let, torej vse od začetka naše občine. Sedemčlanski sestav organa je v vsakem mandatu imenovan od občinskega Sveta, njegovi člani pa zastopajo vse politične stranke v naši lokalni skupnosti. Člani se razumemo med seboj in ustvarjamo časopis, čigar vsebina je enim občanom všečna, drugim spet ne.

Maja letos smo pripravljali novo številko »Občana«, ki je potem izšla sredi junija, po občinskem prazniku. Hkrati z njo pa članek vnetega dopisnika Srečka Križanca, ki se v njem »poigrava« z nekaterimi zgodovinskimi datumi, predvsem tistimi, ki zadevajo zgodovino štorskega življenja, kar je hvale vredno. V članku omenja datum, ko je prvič in zadnjič šla skozi Štore Titova štafeta – 15. maja 1963. Seveda Srečko ne pove, kdo so bili akterji te edine štafete. To smo odborniki tudi ugibali, pa sem se javil, da sem to bil jaz, oblečen v plavžarja, asistiral mi je Vlado Š. in nekaj deklet iz železarne. Na avtobusni postaji smo sprejeli šentjursko štafeto, na slavnostno okrašenem odru sem povedal govor in potem oddal palico osnovnošolski deklici, ki jo je ponesla do meje s Teharjem, od tam dalje so jo ponesli teharski gasilci. TITU v Beogradu jo je predala moja sošolka Stanka Gorišek (pozneje Kovačič).

Tudi to je zgodovina, ob kateri se dandanes politično sovraženi Slovenec namrdne. Zato sem kolegom v odboru, ko so me odkritosrčno animirali, naj o tem pišem, odgovoril, da si bom s tem nakopal še kakšnega sovražnika, saj že zdaj veljam za »rdečega« občana! Prav zaradi tega dejstva tudi nikoli nisem nikomur razlagal, da sem bil brigadir na dolenjski avtocesti (1957), na cesti bratstva in enotnosti Paračin–Niš (1958) in v Črni gori Bijelo Polje–Kolašin (1962). Bil sem brigadir

s krampom, komandir in komandant. Iz vsake od teh akcij s po eno udarniško značko. Sicer pa smo štorski mladinci obvezno – prostovoljno delali v šestdesetih in sedemdesetih letih in pomagali kraju dati sodoben infrastrukturni obraz. Na MIŠ je bila norma za vsakega dijaka pri delu na štorskem štadionu 350 ur, vodili smo javni grafikon in ker sem načeloval mladinski organizaciji, sem seveda moral biti zgled – opravil sem 500 ur fizičnega dela. Potem smo v letih 57–58 taborili v šotorih pri Lovskem domu in delali cesto Štore–Svetina po cel mesec. Vodil nas je inženir Rujek, ki je cesto kar sproti trasiral. Pozneje je bilo še veliko dela na periferiji Štor, nam mladim ni bilo nikoli dolgčas in kljub zavzetosti z

JOK, oblečen v planšarja, čaka na sprejem štafete v Štorah.

neprestanimi akcijami smo bili zdrava in vesela mladina. Če vse to premislim, me pa res ni treba biti sram, da sem bil akter dogodka edine Titove štafete skozi Štore – ne fetišiziram tistega časa, ga pa ohranjam v lepem spominu.

Jože Kragelj – JOK

Najboljši pri županu

Župan občine Štore Miran Jurkošek je v prostorih občine Štore sredi junija gostil devetošolce, ki so v šolskem letu 2012/2013 dosegli najboljši učni rezultat in si tako priborili odličen uspeh. Seveda jim je tudi v prihodnje zaželel čim več takšnih uspehov.

Tako so Mateja Kužner Čelešnik, Nikodin Sedlarevič, Aljaž Šumej, Primož Vogrinc, Žarko Dobrijevič, Katja Jernejšek, Miha Koren, Lejla Veladžić in Žiga Volavšek uspešno končali osnovno šolo v Štorah in zdaj že hitijo novim izzivom naproti.

Nena Kopinšek

Priznanje, ki nekaj šteje

V svojem življenju se nisem praktično nikoli posebej pehal za javna priznanja, različna odlikovanja, plakete, pa diplome. Vse je prišlo tako spontano, nevsiljivo, skoraj potihoma. V letih, ki se vztrajno seštevajo, pa se jih kljub vsemu nabere kar lepo število. Vsa priznanja so izjemne vrednosti in vredna globokega spoštovanja. V njih je del tebe, ogromno tvoje energije in ogromno porabljenega časa, ki se ga ne da ovrednotiti. Nekateri tvojega dela ne poznajo, nekateri ga celo ne razumejo, veliko pa se jih iz tebe na žalost tudi preprosto norčuje ali kako drugače dojema tvoje delo. Prepričan sem, da bodo bralci razumeli, da imam v mislih prostovoljno delo oziroma delo v društvenih dejavnostih. Tega ni nikoli dovolj in ga nikoli ne zmanjka.

Na kratko in kar najbolj skromno bom opisal le del te moje poti prostovoljstva. Osredotočil se bom na zadnja leta. Obdaja me občutek, da brez tega ne gre več in je del mojega življenja. Prostovoljno delo, ki ne pozna delovnega časa, nobenih privilegijev in nobenih plačil, se v človeku zakorenini do te mere, da brez njega preprosto ne moraš več živeti. Kljub kritiziranju nekaterih članov, da bi bilo potrebno postoriti to in ono, da o pomanjkanju finančnih sredstev niti ne govorim. In opozarjanje nekaterih državnih ustanov, da smo kazensko odgovorni, da moramo vse voditi transparentno ... In mi prostovoljci to ponižno prenašamo, brez plačil in brez privilegijev. Ker smo tako

vzgojeni, ker smo človeški in predvsem poštene. Mi se ne pehamo za denarjem, za volilne glasove in ne delimo se na naše in na vaše ter leve in desne. Mi smo prostovoljci, to šteje.

Na predlog Zveze veteranov vojne za Slovenijo sem sodeloval v natečaju Prostovoljec leta 2012 in na Brdu pri Kranju dobil tudi to visoko priznanje. Tisti, ki so me predlagali, poznajo moje delovanje v veteranski organizaciji in v drugih društvih, ki jih je kar nekaj in kjer sem po svojih najboljših močeh poskušal vedno delovati na najboljši možni način. Tako sem med drugim tudi vedno izpostavil ime kraja, iz katerega izhajam in ga promoviral v najlepši luči, tudi z izdajo svojih knjig. V njih sem svoj rojstni kraj Štore predstavil tako, kot si zasluži. Ob različnih akcijah vedno primaknem kakšen evro tistim, ki so pomoči najbolj potrebni. Skupaj s hčerko Nino sva finančno podprla tudi dve dekleti iz Ugande, da sta se izšolali. In nazadnje, kar mi ostaja nekako na dolgu. Brez iskrenega razumevanja svojih domačih in izjemnega sodelovanja članov in članic društev, ki jih trenutno vodim, vseh teh priznanj ne bi bilo. Veselje in zahvalo za priznanje delim z njimi. Hvala vam. Ponosen sem na svojo prehojeno pot in na tiste, ki znajo to pot spoštovati. Naj jim bo namenjen moj globok poklon.

*Srečko Križanec,
predsednik veteranov občine Štore*

Ob prazniku krajevne skupnosti in njenem delovanju

Krajevna skupnost praznuje svoj praznik 29. avgusta, ko se spominjamo odprtja šole leta 1875 in prihoda prvega učitelja Janeza Rupnika na Svetino. Bil je doma iz Šmarij pri Jelšah. Letos smo v skupni praznični dan, ki je bil v soboto, 7. septembra, prvič združili praznovanje krajevne skupnosti z zaključkom pohoda po Anzekovih poteh in drugim srečanjem pihalnih godb iz občin Laško, Šentjur in Štore. To so godbe, s katerimi je bil povezan domačin, ljudski godec Ivan Ulaga, znan pod imenom Vrhovski Anzek. Godbeniki so se v velikem številu udeležili najprej sv. maše v Marijini cerkvi, nato pa združili pihalne moči

in razveseljevali udeležence prireditve s stari in tudi novimi skladbami. Posebno pozornost so namenili gostu iz Nemčije, Kasparju Braudnerju, ki jim je podaril note za koračnico Tolcer Schucenmarsch.

Veseli smo, ker se pohod po Anzekovih poteh ohranja in krepí. Poleg društva Možnar, ki je glavni organizator pohoda, nam pri tem, poleg prvih pobudnikov, družine Sikovšek iz Ojstrega, pri organizaciji in izvedbi pomagajo še občina Štore, občina Laško, krajevna skupnost Svetina in kulturno društvo Godba na pihala Svetina.

O pomenu praznika krajevne skupnosti sta

zbranim spregovorila predsednik KS Leopold Vrbovšek in župan občine Štore Miran Jurkošek, pohodnike pa je pozdravil tudi župan Laškega Franc Zdolšek.

Krajevna skupnost Svetina je edina KS v občini Štore, ima 455 krajanov. Na področju krajevne skupnosti je nekaj bolj ali manj strnjениh naselij, kot so Javornik, Svetli Dol in Kanjuce. Središče je v vasi Svetina, kjer je tudi sedež krajevne skupnosti. V vasi stojita znamenita gotska cerkev Marije Snežne in pred kratkim obnovljena cerkev sv. Križa. Vas je znana tudi po starih lipah. Na lepo urejenem krajevnem pokopališču je grob popotnice Alme Karlin.

Po krajevni skupnosti je urejenih več pohodnih poti, ki so obiskane vse leto. Hotel Almin dom, ki je nad vasjo, pa je žal že nekaj časa zaprt. Asfaltirano cesto iz Štor preko Svetine do Laškega imajo radi tudi kolesarji. Od spomenika padlim borcem NOV pelje cesta tudi do Lovskega doma in do naselja vikendov Romanca.

Krajevno skupnost predstavlja osemčlanski svet krajevne skupnosti, iz vsakega naselja po dva člana. Svet vodi predsednik. Redno se sestajamo na sejah in dobro sodelujemo z vodstvom občine Štore. Ukvarjamo se predvsem s komunalno problematiko, sodelujemo pri organizaciji raznih prireditev, ki potekajo na Svetini, ter rešujemo razne probleme v sodelovanju z lovskim društvom in drugimi. V kraju deluje prostovoljno gasilsko društvo in krajevni Rdeči križ. Kulturno društvo Godba na pihala, brez katerega ni nobenega krajevnega in cerkvenega praznika, pa se odziva povabilom za nastop tudi iz drugih krajev. Kljub težkim časom se vsako leto v okviru občine izpelje tudi kakšna posodobitev v krajevni skupnosti Svetina. Tako je letos občina Štore asfaltirala odsek krajevne ceste v spodnjem Svetlem Dolu v dolžini 900 m, pre-

plastila pa je tudi najnujnejše dele krajevne ceste v Kanjuce in v zgornji Svetli Dol. V celoti so bili obnovljeni tudi nekateri deli krajevnih makadamskih cest.

Imamo pa tudi nekaj težav. Največjo vidimo v zaprtih objektih v vasi Svetina. Najprej je tu bivša podružnična šola. Zaprli smo jo, ker se večina mlajših staršev vozi na delo v dolino, predšolske otroke vozijo že v vrtec v Štore. Posodobljena šola v Štorah nudi šolarjem boljše pogoje za pouk. Navsezadnje razdalja 7 km v današnjem času res ne predstavlja posebnih težav za avtobusni ali osebni promet. Stavbi bivše šole je potrebno poiskati novo namembnost.

Drugi problem predstavlja stavba v tistem delu, kjer je bila prej trgovina. V delu stavbe še vedno obratuje bistro. Tudi prostorom bivše trgovine bi bilo potrebno najti drug namen. Lastnik zaprte trgovine objekta ne vzdržuje in zato vse bolj kvarijo podoba vasi. Omenil bi še, da državna cesta Štore – Svetina – Laško na nekaterih odsekih kaže zelo slabo stanje. Za toliko lukenj v asfaltu pač ni več dovolj samo občasno krpanje. Skrajni čas je, da se nekateri najbolj kritični odseki v celoti preplastijo. Skrbi nas tudi, kako bomo

zadostili zakonu, ki v letu 2017 zahteva ureditev kanalizacij.

Občani Štor in krajanji Svetine smo tudi zelo zadovoljni z delom občinske komunalne službe, ki v okviru svojih možnosti vzorno skrbi za urejenost naselij. Poleg požrtvovalnih delavcev komunalne službe se mora tudi vsak krajan zavedati, kako pomembno je urejeno in čisto okolje in storiti vse, kar je potrebno, da bodo naši kraji vzor urejenosti. Pohvalil bi rad tudi organizacijo zimske službe, kar je za težje zimske razmere v naših hribovitih področjih zelo pomembno.

Krajanji Svetine smo tudi uporabniki novejših pridobitev v kraju Štore. Mislim na nadvoz, novo trgovino, nov vrtec, pa tudi na prireditev v kulturnem domu in na vse druge ustanove, ki jih prav tako koristimo. Poudariti želim še to, da krajevna skupnost Svetina podpira občino Štore v njeni sedanji samostojnosti in z zaskrbljenostjo spremlja pobude nekaterih politikov o zmanjševanju števila občin.

Na koncu velja omeniti še to, da je k dobremu vzdušju prispevala tudi ekipa, ki je pripravila odličen golaž.

Hvala vsem in na svidenje v prihodnjem letu!

Leopold Vrbovšek

Ultramaratonec Hilarij prikolesaril tudi v občino Štore

Ultramaratonec Radovan Skubic Hilarij je v okviru svojega projekta »211 lipovih listov za zeleno Slovenijo« obiskal vseh 211 slovenskih občin, med njimi tudi občino Štore.

Svoj podvig je pričel 23. julija 2013 v Cerknem, in sicer tam, kjer se mu je lansko leto med kolesarjenjem pripetila nesreča in je moral projekt po samo štirih dneh prekiniti. Kolesarsko pot, dolgo približno 2.800 kilometrov, je zaključil 3. avgusta 2013 v Zagorju. Radovan Skubic Hilarij je v letošnjem letu praznoval svoj 60. rojstni dan. Je ljubiteljski ultramaratonec, ki je nanizal že veliko zavidljivih podvigov. Med tekaškimi izstopajo osvojeni vrhovi Mont Blanca, Matterhorna, Monte Rosa in Škotskega višavja. Obkrožil je slovensko planinsko transverzalo od Maribora do Ankarana, pretekel pot od Bohinjskega jezera do črnogorskega Črnega jezera ter od GEOSS-a do grške gore Olimp. S kolesom se je odpravil na 10.000 km dolgo pot na olimpijske igre v Peking itd.

Hilarij je ob postanku v Štorah županu Miranu Jurkošku predal simbolno zeleno sporočilo iz srca Slovenije, s katerim je na poti opozarjal na pomen povezovanja in varovanja okolja. Eden od namenov poti je bila tudi promocija kolesarskih poti Srca Slovenije za družinsko, cestno in gorsko kolesarjenje. Poleg župana so Hilarija sprejeli še člani ŠD Kovinar.

Lidija Buser

NA GROBNI SPOMENIKI

**Kamnoseštvo Marjan Amon s.p.
iz Šmartna v Rožni dolini
vam nudi **15% popust**
na plačilo z gotovino.**

**MOŽNOST PLAČILA TUDI
NA 3 OBROKE.**

Naročila na GSM: 041 611-087

Marjan Amon s.p., Slatina 9a, 3201 Šmartno v Rožni dolini

Požar na ŠKIMCCU

še kar nekaj objektov v naši občini kazi njen ugled. Očitno pa je pribežališče tudi marsikomu, ki se doma in v okolici ukvarja z nečednimi posli. Po fotografijah sodeč bi lahko rekli, da gre za malenkosti, samo majhen objekt ob delu zidu. K sreči neodgovorno ravnanje nekoga v okolici ni pustilo hujših posledic, glede na velikost objekta pa bi bile lahko tudi drugačne.

Slišali so klic NA POMOČ in prišli. HVALA!

Emil Kačičnik

Človek bi ob zavijanju siren, opazovanju mimovozečih gasilskih vozil in lokaciji dima najprej pomislil na nedolžno vajo, kot so bi le tiste NNNP iz preteklih časov, ko smo morali biti ljudje vedno pripravljene na nekaj, karkoli bi se že lahko zgodilo. Zdi se mi, da je »res davno tega«. No, k sreči so na vse, predvsem pa na požare, še vedno in zelo dobro pripravljene gasilci, kar so dokazali tudi tega dne, ko je nekdo podtaknil ogenj v stavbi bivšega ŠKIMC-a. Morda je naključje, da je ravno tam zagorelo, vsekakor pa informacije občanov, ki so krožile med pogovori tega dne po požaru, nakazujejo na to, da se za šolo

marsikaj dogaja. Kljub opozarjanju se v smeri varnosti občanov ni naredilo nič. Dejstvo, da je zapuščen objekt idealno zatočišče različnim osebkom, pa je nesporno. Obiskovanje objekta se kaže že na zunanosti, ki tako kot

SONČEK SE BO OHLAJAL S KLIMO

Oskrbovanci enote Sonček v Štorah so pripravili dan odprtih vrat in z zadovoljstvom pokazali novo pridobitev za svojo enoto. V devetih prostorih so namreč dobili klimo, ki so jo nujno potrebovali. Več let so skupaj z občani zbirali odpadni papir in zamaške ter si tako priskrbeli nekaj evrov. Razliko so dobili iz donacij. Po slavnostnem govoru in močnem aplavzu prisotnih je sledilo druženje in zaigral je harmonikar. Želimo jim prijetno bivanje.

Verica Štante

Poletno dogajanje v ŠKD Straža

Športno-kulturno društvo Straža je bilo ustanovljeno v letu 2009 kot rezultat večletnega skupnega delovanja krajanov pri različnih aktivnostih in druženjih. Društvo deluje že peto leto in vključuje več kot 100 članov. Z ureditvijo športnega igrišča smo pridobili tudi težko pričakovani osrednji prostor za skupna druženja krajanov, v letošnjem letu pa smo ob igrišču dokončali tudi skupen objekt. Tako bo naše delovanje še lažje in vaško življenje še bolj kvalitetno. Uradna otvoritev objekta bo v soboto, 12. oktobra 2013, ob 15. uri. Vsi že zdaj prijazno vabljeni na otvoritev, ko bo v Straži spet zelo veselo!

V ŠKD Straža skrbimo za ohranjanje in spodbujanje športnega in

V Straži smo prepričani, da stari običaji ne bodo pozabljeni, saj so delo z zanimanjem opazovali tudi naši najmlajši.

kulturnega udejstvovanja v kraju. Organiziramo številne dogodke in aktivnosti, nekatere so postale že tradicionalne.

Eden izmed najbolj zanimivih dogodkov je prikaz starih običajev in kmečkih opravil. V lanskem letu smo organizirali žetev ajde na Krofličevi kmetiji, letos pa nadaljevali z žetvijo pšenice po starem običaju. Dogodka na »Primoževi njivi pri Sonji« se je letos udeležilo približno 50 članov našega društva in nekaj obiskovalcev iz okolice. Sodelovanje mlajše generacije in otrok je bilo nadvse dobrodošlo (nikoli ne veš, kdaj znanje prav pride). Vsekakor si vsi želimo, da bo nekaj znanja in veselja ob opravljanju starih opravil ostalo v spominu tudi našim najmlajšim generacijam. Ob številnih rokah in dobri volji je delo hitro minilo. Kot se za delo na kmetih spodobi, smo se na koncu še dobro okrepčali, tokrat z bogračem izpod rok naših vaških mojstrov in s svežim domačim kruhom. Posladkali smo se s sladkimi dobrotami naših gospodinj, tudi petja in plesa ni manjkalo. Društveni ansambel je poskrbel, da je bilo v naši vasi veselo še dolgo po končanem delu ...

Starejši člani in članice so nam predstavili način žetve, ki je že skoraj pozabljen.

Petra Tratnjek, UO ŠKD Straža

Maksov pohod na Resevno

Tradicionalni poletni dogodek ŠKD Straža je tudi **Maksov pohod na Resevno** – že četrto leto smo se **13. avgusta** odpravili peš na Resevno v spomin na našega člana – glasbenika in pohodnika Maksa Mastnaka. 30 pohodnikov se je odpravilo z igrišča v Straži in kljub nalivu, ki nas je ujel med potjo, dobre volje prispelo do planinskega doma na Resevni. Na cilju so nas (kot se za Maksov pohod spodobi) pričakali muzikantje, ki so ogreli premočene pohodnike. Po dobri malici smo se podali nazaj v dolino. Nasvidenje prihodnje leto!

Petra Tratnjek

Občinsko strelsko tekmovanje

Strelsko društvo Kovinar Štore je organiziralo strelsko tekmovanje z zračno puško. Tekmovanje je bilo izključno namenjeno prebivalcem občine Štore. Tekmovalo se je v štirih strelskih skupinah: pionirji od 8 do 14 let, mladinci od 14 do 18 let, seniorji od 18 do 50 let in veterani nad 50 let.

Razpis tekmovanja je bil objavljen v Štorskem občanu. Za vsako starostno skupino so bile pripravljene po tri medalje. Tri starostne skupine so bile zastopane, za mladinsko ni bilo nikogar. Vsi prisotni so bili pogoščeni, kar je naredilo veselo vzdušje do poznih večernih ur. Naslednje leto bomo organizirali enako strelsko tekmovanje. Želimo, da se ga naslednje leto udeleži še več občanov v vseh štirih navedenih starostnih skupinah.

Vabljeni!

Vlado Bogdanovič, predsednik SDK-Š

Zaplešimo polko, šotiš, rašplo

Poznavalec ljudskega izročila bo ugotovil, da gre za ples, ki so jih plesali naši predniki. V folklorni skupini Kompole se trudimo ohranяти to izročilo. Trenutno se s poustvarjanjem in odrsko

predstavitvijo trudita dve skupini, otroška in mladinska. Vaje imamo vsak petek, kjer najprej Nataša poučuje otroke prve in druge triade osnovne šole. Za njimi pa imajo vaje starejši osnovnošolci in mladinci pod mentorskim vodstvom Dušana.

Svoj trud z nastopi pokažemo v domačem kraju, občini in bližnji okolici. Tako smo v tem letu pripravili samostojni nastop v Kompolah, sodelovali smo na proslavi ob kulturnem prazniku, prazniku občine Štore, sodelujemo pa tudi z drugimi društvi v naši občini.

Z druženjem na vajah in nastopi bomo nadaljevali tudi v tem šolskem letu. Vsi, ki si želite druženja in vesele družbe ter spoznati kakšen ljudski ples, ste pristrčno vabljeni ob petkih v osnovno šolo Kompole. Današnji čas pa si težko predstavljamo brez elektronskih medijev in dostopa do informacij preko njih. Če imate možnost, si oglejte našo spletno stran (<http://kud-fs-kompole.cu.cc/>), kjer boste ulovili naš mladostni utrip.

Dušan Volavšek

Poslanstvo planinstva

Gore so izjemen naravni ekosistem in so življenjski prostor rastlin, živali in ljudi. Podoba gora je kot kraljestvo neomejene svobode. Planinstvo je v Sloveniji postalo vrednota, torej nekaj, kar tudi tisti, ki ne hodijo v gore, cenijo in upoštevajo. Priznavajo mu kakovostno vsebino, ki obsega odgovorno skrb za lastno varnost, krepitev zdravja, spoznavanje gorske narave, pa tudi druženje, veselje, užitek in zadovoljstvo. Planinstvo je lahko način življenja. Predvsem gre za gibanje, sestavljeno iz hoje in plezanja, ki je enako učinkovito kot tek, kolesarjenje, plavanje, igre z žogo, le da za isti učinek porabimo nekaj več časa. Vpliv hoje v gore dobro deluje na organizem: krepí mišice, okostje, sklepe, srce, ožilje, dihala, kri, centralni živčni sistem ... V primerjavi z drugimi športi ima hoja v gore (zlasti po lahkih planinskih poteh) nekatere pomembne prednosti:

- z njo se je mogoče ukvarjati skoraj povsod in vse leto;
- hodiš lahko sam ali v (organizirani) skupini;
- je med najcenejšimi športnimi dejavnosti na prostem;
- na voljo so številne urejene in vzdrževane planinske poti različnih zahtevnosti;
- izbiramo lahko med različnimi oblikami dejavnosti – izleti, pohodi, turami, turno smuko, plezanjem;
- na voljo nam je v vseh življenjskih obdobjih (od otroštva do visoke starosti) in je primerna družinska dejavnost;
- za hojo ni nikoli prepozno – začeti je mogoče v katerem koli življenjskem obdobju;
- hodijo lahko tudi tisti, ki se nikoli niso ukvarjali s športom;
- planinstvo spravi v gibanje vsakogar – tega za večino drugih športov ni mogoče vedno trditi.

S planinstvom se ukvarjamo v prostem času, najpogosteje ob koncu tedna. Za ohranjanje kondicije je pomembna tudi redna vsakodnevna

vadba, s katero se pripravljamo za napore v gorah. Pri tem razvijamo in ohranjamo splošno vzdržljivost, moč, gibljivost, ravnotežje in koordinacijo gibanja.

V gore je lepo hoditi s svojimi starši, saj takrat oboji premagujemo enake napore, imamo čas za sproščen pogovor, igro in utrjevanje vezi. Svet gora ni zanimiv samo za odrasle planince in planinke, ampak tudi za najmlajše. Če upoštevamo vodilo »od majhnega k velikemu«, bomo – ob kobacanju in prvih korakih – spoznali skrivnosti travnikov in logov, ki nas bodo v vrčevskem obdobju popeljali na bližnje griče, v šolskem obdobju obiskali prenekatero planino in čisto prave planinske kočice, nato pa prerasli prve planinske čevlje, spoznali spoštljiva prepadna severna ostenja in se povzpeli na prvega izmed več kot dvesto slovenskih dvatisočakov.

Gore bodo postajale vedno višje, planinske kočice nas bodo tudi čez noč vzele pod streho. Takrat bomo odrasli spremljevalci veseli in zadovoljni, da smo otrokom in mladostnikom dali največ – ljubezen do gora, veselje in zadovoljstvo.

»Videl boš, kar drugi ne vidijo. Slišal boš, kar drugi ne slišijo. Čutil boš, kar drugi ne čutijo. Iskal boš, kar ni bilo nikoli izgubljeno. Lovil boš, kar ni nikoli ušlo.«

Joža Vršnik – Robanov

*Betka Jelen,
planinska vodnica, planinsko društvo Železar Štore
Foto: Marija in Boris Štupar*

Vir: <http://www.gore-ljudje.net>

Tura na Mrzlo goro

Mrzlo Goro smo že nekajkrat hoteli dati v program našega društva, pa zaradi zahtevnosti ture tega nismo storili.

Tura na Mrzlo Goro ni odvisna samo od vremenskih razmer, pač pa od izredne psihofizične pripravljenosti in zelo dobre kondicije gornika (strah, vrtoglavica, oklevanje tu ne pridejo v upoštevek).

Člani našega društva, sekcija pohodniki, smo se naše ture lotili z vsem spoštovanjem in z veliko previdnostjo. Naš načrtovalec tur Rajko je preveril vse potrebno okoli vremenskih razmer in situacije razmer na naši poti. In ker se je vse poklopilo, smo se v nedeljo, 15. 9. 2013, podali na našo turo. Iz Štor smo krenili proti Mozirju in nadaljevali z našo vožnjo do pod vznožja slapa Rinka (930m). Tu smo ob 7,40 uri začeli z našim vzponom. V slabi uri smo prišli do kočice v gradnji alpinistov Matice iz Celja.

Nadaljevali smo pot proti Kamniškemu sedlu, Krajnski koči na Ledinah, Češki koči in Savinjskemu sedlu. Prečili melišče pod štajersko Rinko, se povzpeli po travnatih pobočjih do razpotja levo Križ, Savinjsko sedlo, desno Mrzla Gora. Tu smo malicali in občudovali lepote narave, iz sten nad Turskim žlebom pa je odzvanjalo zabijanje klinov plezajočih alpi-

nistov. Vzpenjali smo se po poti čez redko ruševje, prečili preklane plošče (tu smo si nadeli čelade) in grape in po dveh urah hoje prišli pod steno. Pot je na začetku varovana s klini in jeklenico, nadaljevanje poti pa je prosto plezanje. Po nezavarovanem pristopu smo priplezali na vrh stene, ki je v obliki »piramide« - tu dobiš občutek, da si že osvojil vrh oziroma da si že na cilju, pa temu ni tako. Prečili smo naravno poličko širine 60 cm in dolžine dva metra brez varoval (vrtoglavica odpade). Od tu naprej se pot obrne v levo po zelo strmi

steni naravnost navzgor. Prišli smo na greben, ki je prav tako zelo izpostavljen (nevarnost sunkov vetra), zavili desno in po dobrih 30 minutah prostega plezanja osvojili naš vrh.

Za vzpon smo potrebovali vse skupaj 3 ure in pol. Vremenske razmere so bile menjajoče - enkrat sonce, megla in močan veter. Na vrhu gore smo bili sami in občutkov ob osvojitvi tako zahtevne gore se ne da opisati.

Razgled na okoliške gore — Ojstrico, Planjavo, Križ, Rinke, Jezerski vrh, Babo — je bil na trenutke čudovit, saj so se sončni žarki mešali z meglo. Lahko bi rekel na trenutke mistično.

Z izredno previdnostjo smo se po isti poti spustili z gore. Na Okrešlju smo se malo odpočili in se nato veselo podali v dolino. Z veseljem in dobrimi občutki in seveda z vsem spoštovanjem do osvojene Gore (z veliko začetnico) smo zaključili našo turo, katero smo opravili v 7 urah.

Tura na Mrzlo Goro v Savinjskih Alpah je ena najtežjih tur pri nas in osvojitve njenega vrha nam bo ostal v nepozabnem spominu.

Goro smo osvojili: Rajko Grosek, Stane Lešek, Peter Doberšek, Nevenka Korene, Betka in Valter Jelen.

Valter Jelen

Predsednik in planinski vodnik planinskega društva Železar Štore

Uradna otvoritev prostorov krajevne organizacije RK Štore

V okviru občinskega praznika je bila junija uradna otvoritev prostorov KORK Štore.

V novembru 2012 smo dobili od občine v najem dva prostora, ki pa sta bila potrebna temeljite obnove. Pol leta smo se trudili, da smo prostore preuredili tako, da sedaj služijo svojemu namenu. Imamo prostor za skladiščenje še uporabnih oblačil in prostor za delitev prehrabnih paketov ter za urejanje dokumentacije. Vodi se evidenca o izdanih paketih in o izdanih še uporabnih stvareh. Iz stare drvarnice smo preuredili prostor za shranjevanje velikih kosovnih še uporabnih predmetov.

Da so bili prostori potrebni, je pokazala statistika, saj smo v pol leta

razdelili 3 tone hrane, ogromno oblačil in drugih uporabnih stvari.

Kot veste, smo za prvo obletnico obstoja organizirali dobrodelni koncert, ki bo postal tradicionalen, saj so priprave za koncert v januarju 2014 že stekle. Sredstva, pridobljena s koncertom, so bila namenjena za prehrabne izdelke socialno šibkim krajanom, del sredstev pa smo namenili za nakup učbenikov šoloobveznih otrok v Štorah. In tako bo tudi v prihodnje.

Na otvoritvi so se nam pridružili predsednica dela KORK-ov v območnem združenju Celje, Marija Kavčič, sekretar RKS-OZ Celje Igor Poljanšek, župan občine Štore Miran Jurkošek, veliko podpornih članov in ansambel Rudija Močnika.

S prijetnim druženjem smo potrdili naš velik dosežek, ki bo v pomoč ljudem v stiski.

Iščemo pa tudi prostovoljko, ki bi bila v času uradnih ur pripravljena pomagati pri sortiranju in urejanju stvari, ki jih darujejo dobri ljudje. Oglasite se spodaj podpisanemu.

Stane Štefanec

Kulturna prireditev na konjeniškem poligonu v Kompolah

Že kar nekaj časa smo konjeniki načrtovali, da na oder povabimo v goste amatersko gledališče. Tako smo letos, ko je naš kulturni dom v gradbeni sanaciji, prireditev pripravili na prostem. Spomnili

smo se na vse tiste, ki jim je igralska umetnost bila včasih zelo blizu in so hodili po odrskih deskah ter jih na prireditve posebej povabili.

V čudovitem ambientu v Gajski hosti je gostovalo amatersko gledališče iz Šentvida pri Grobelnem s komedijo Boter zmeda ali Micka premisli si. Kljub neugodni vremenski prognozi je bil obisk zadovoljiv. Odlično odigrana komedija nas je dobro nasmejala, med odmori pa pozabavala glasbena skupina Veseli jahači.

Glede na odziv nam je uspelo popestriti večer vsem, ki so se nam v Gajski hosti pridružili.

Konjeniško društvo prireja tradicionalno štorsko konjenico, ki bo prvo nedeljo v oktobru z zaključnim blagoslovom ob 15. uri.

Vabljeni!

Emil Bučar

Priznanje mladinkam PGD Prožinska vas – bronasta plaketa GZ Celje

Špela Kolar, Tamara Štor in Urška Dobovišek so kljub svoji mladosti članice prostovoljnega gasilskega društva Prožinska vas že deset let. Že kot šestletne so pričele prihajati na vaje pionirjev, kjer so se najprej srečale z vedrovko in vozli. Vso pionirsko dobo so bile članice pionirske ekipe in že takrat so pričele z osvajanjem pokalov.

Poleg praktičnega usposabljanja pa so se vedno rade udeležile tudi priprav na kviz, kjer se pridobiva teoretično znanje. Redno se udeležujejo tudi vseh taborov, ki jih organizira društvo ali gasilska zveza Celje, kjer so si pridobile znanja iz različnih gasilskih veščin, gasilskih značk, letos pa tudi za čin mladinec. Vseskozi se v društvu aktivno vključujejo tudi v druge aktivnosti, ki jih organizira mladinska komisija, kot so nastopi ob raznih prireditvah, delavnice, vedno pa so pripravljene priskočiti na pomoč tudi drugim ekipam.

Njihovi uspehi pa so se z vstopom v mladinske vrste iz leta v leto le stopnjevali. Tekmovanja, kot sta kviz in orientacija, so jim pisana na kožo, saj so to tekmovanja trojk. Letošnje državne podprvakinje v gasilski orientaciji v kategoriji mladink niso postale naključno, ampak je to sad truda in učenja vseh deset let, še posebej zadnjih nekaj let. Že lani jim je zmanjkalo le kanček sreče, ko so bile na državnem v orientaciji pete, letos pa so si še zadnjič kot mladinke želele dokazati, da zmorejo še več in da si zaslužijo pokal.

V prihodnjih letih bodo s svojo predanostjo krojile še marsikateri rezultatski vrh v kategoriji pripravnic, ne samo v zvezi in regiji, ampak tudi na nivoju države še niso rekle zadnje besede.

Špela, Tamara in Urška so tudi gonilna sila in glavne motivatorke mladinske ekipe, letos v mladinski mokri vaji z hidrantom. Njihova

energija, zavzetost in predanost pa se prenaša tudi na gasilsko mladino v PGD Prožinska vas, kar je, sodobno rečeno, dodana vrednost njihovega dela. Marsikateremu pionirčku in mladincu so vzor.

Njihova prizadevnost in njihova pozitivna energija pa je velika vzpodbuda tudi članom in vodstvu prožinskih gasilcev.

Da pa je njihov uspeh še večji, dokazuje dejstvo, da so zelo uspešne tudi v šoli, kljub času in energiji, ki ju puščajo v gasilskem udejstvanju.

Zaradi vsega tega so Špela, Tamara in Urška letošnje dobitnice bronaste plakete GZ Celje, ki jim je bila podeljena na slovesnosti ob dnevu gasilca v Narodnem domu v Celju v soboto, 28. 9. 2013. Priznanje so prejele iz rok predsednika GZ Celje Vinka Sentočnika in predsednika gasilske zveze Slovenije Jošta Jakšeta.

Kljub Špelini, Tamarini in Urškini prizadevnosti in entuziazmu bi verjetno ostale v povprečju, če ne bi bilo njihove mentorice.

Damjana Žnidar je članica PGD Prožinska vas že od leta 1986. V času od pionirskih vrst do danes se je vseskozi usposabljala. Med drugimi je opravila tečaj vodje enot, kar ji daje čin gasilski častnik, poleg tega pa je postala tudi mentorica mladine, pa tudi sodnica gasilsko-športnih disciplin. Pridobljeno strokovno gasilsko znanje ter njen čut ter razumevanje za otroke in mladino, njena praktičnost, pravičnost, natančnost in učinkovitost so pika na i zagnanosti in trudu, ki ga v urjenje vlagajo Špela, Tamara in Urška. Zaradi svojih uspehov ji punce zaupajo ter jo spoštujejo.

Damjana je prav tako prejela bronasto plaketo GZ Celje.

Valter Popovič

Zlata poroka na Pečovju

*Mladost so pesem sanje in ljubezen,
sreča vsak dan daje lahek ji korak,
a hitro pride dan, ko temen oblak zakrije sonca žar.
Tako zori mladost, ko se razvije v zrelost
in preudarnost zamenja sanje za realnost.
Ko juliji krasili mnoga so poletja
in doživela sta veliko mrzlih zim,
se vajina usoda je prepletla z rastjo pomladnih dni.*

Sobota, 27. julija 1963 je bila deževen dan, vendar v srcih naših dragih sosedov je sijalo sonce, prepletala se je sreča z ljubeznijo in izžarevala iskrenost. To je bil dan, ko sta se poročila Milica in Branko Ožek. Pravi jo, da če dežuje, dež prinaša srečo. Res je!

Lep sončen dan, sobota, 27. julija 2013, zlata poroka. Srečna, zdrava, polna življenja in pričakovanja. Vedno skupaj – 50 let delita dobro in slabo, sta vzor, kako se doživi vse to.

Življenje ni lahko, trdo delo in volja sta pripomogla k izgradnji hiške

na Pečovju. Ta hiška je vaš dom! Dom, kjer se radi ustavimo sosedje, prijatelji, znanci, še posebej pa vajina družina. Sin Joži sedaj skrbi za vaju in presrečni ste, ko vaš dom napolni smeh vajinih dveh vnukinj in vnuka. Naj tako ostane še naprej.

*Bodita srečna
in tista iskrica ljubezni v vajinih očeh
naj žari v sončnih in oblačnih dneh.*

Leonida Cmok

Starejši za starejše

Jesen je čas, ko se pripravljamo na hladne zimske dni. Veliko nas je takšnih, ki moramo poskrbeti za kurjavo, da bomo zimske dni na toplem. Zagotovo pa so med nami tudi starejši krajani, ki to leto zaradi bolezni ali zaradi finančne stiske tega ne bodo zmogli. Preko prostovoljcev sporočite imena takšnih ljudi in poskušali bomo pomagati. V teh težkih časih nam je v tolažbo, da so med nami še dobri ljudje, ki želijo pomagati. Dober zgled nam je lahko Mercator v Celju, saj so organizirali zbiranje hrane za socialno šibke Celjane. Odziv je bil presenetljiv in če bo potreba, bomo tudi v Štorah sledili takšni akciji. Obveščajte nas, mi pa se bomo trudili, da bomo starejšim in nemočnim ljudem pomagali.

Z grenkim priokusom pišem tele besede in če lahko razmišljam na glas, se mi zdi nedopustno, kaj so naredili odgovorni z našo državo. Ali se vračamo v moja otroška leta, ko so na javnih mestih posedali berači in prosili miloščine za preživetje?

Ne dovolimo, da se to ponovi in stopimo skupaj ter pomagajmo, da se ne bodo ponovila leta, kakršna so bila že dolgo nazaj.

Naj še spomnim, da smo pri društvu upokojencev s pomočjo krajanov uredili knjižnico za tiste starejše, ki radi kaj preberejo. Prostovoljci knjige prinesejo na dom in potem tudi poskrbijo, da prebrane knjige vrnejo.

Ivanka Tofant

Osemdesetletnica Ludvika Lejaka

Ludvik sicer kdaj pa kdaj potarna, da ga boli zdaj to in ono, a se na ta račun tudi rad pošali, da bolečina ne pomeni nič slabega. »Je ostra učiteljica in krepki. Nauči in spomni te dvoje, da si še vedno živ in zdrav. In pred sabo imaš ves ta čas, ves ta dolg dan, ki se ti ponuja. Kaj si dolžan še storiti in komu? Vzemite si čas zase!«

Pa še kako res je. Da človek pride do tega spoznanja, so potrebna čistiljiva leta in izkušnje. Torej Ludvik, vzemite si čas in še na mnoga leta.

Vlasta Prevolšek

Dvaindvajsetega avgusta je imelo rojstni dan kar 5551 Slovencev in med slavljenici je bil tudi Ludvik Lejnak. Svoj visoki jubilej je praznoval v krogu svojih najbližjih, sorodnikov in prijateljev. Obiskala pa sta ga tudi predsednik društva upokojencev Mirko Vešligaj in župan občine Štore Miran Jurkošek, zato se obema za lepe želje in prejeta darila najlepše zahvaljuje.

Ludvik je vse do danes ohranil mladostnost, saj je poleg družine in službe bil vedno zelo aktiven. In marsikaj počne še danes: ribiči, gasilci, Rdeči križ in krvodajalske akcije, stranka, upokojenci ... Še posebej rad vsakomur ustreže. Nikoli mu ni težko kaj narediti, pa naj bo to peka zavitka ali orehove potice, ki je odlična in se lahko kosa z marsikatero potico dobre gospodinje. Z njo so se sorodniki in prijatelji sladkali tudi ob praznovanju njegove osemdesetletnic«. Za druge je spekel tudi na tone čevapčičev in kotletov. Tudi za dobrobit družbe je veliko naredil. Ludvik je bil pobudnik številnih delovnih akcij v vasi, v krajevni skupnosti in kasneje tudi v občini. Med drugim se je zelo pogumno izkazal davnega leta 1972, ko je v železarni Štore zaprl plin, ki je uhajal in bi zaradi njega lahko v zrak šle cele Štore. Za to je dobil tudi priznanje takratnega glavnega direktorja železarne Štore, Tugomerja Vogea, na katerem je zapisano: »Ludviku Lejaku za nesebično požrtvovalnost v nevarnostih pri reševanju ljudi in skupnega imetja.« Sicer pa ima Ludvik takih priznanj za prostovoljno delo pri Rdečem križu in s tekmovanj, predvsem na področju gasilstva in ribištva, še veliko.

Župan na obisku pri Mariji Plank iz Kompol, ki je prav tako praznovala 80 let.

Skozi poletje v Teharski župniji

V župniji Teharje smo v poletni čas vstopili z oratorijem, ki smo ga animatorji skupaj z župnikom Miho Hermanom že četrto leto pripravili za osnovnošolske otroke. V času od 9. do 12. julija smo se vsak dan zbirali in sledili bogatemu programu pod geslom Bog je z nami. Dan smo začeli z molitvijo, petjem, bansi in dvigovanjem oratorijske zastave. Vsak dan smo si z zanimanjem ogledali odlomek iz Narnijske zgodbe Potovanje jutranje zarje in ob njem v katehezah odkrivali vrednote, ki so nam lahko trdna opora in zanesljiv kašipot na življenjskem potovanju. V delavnicah smo razvijali svojo ustvarjalnost in dane talente ter se preizkusili v raznovrstnih spretnostih. Oratorijsko dogajanje so redno spremljale tudi igre, med njimi najbolj zanimive in predvsem mokre – vodne igre. Letošnji oratorij so popestrili posebni gostje. Prvi dan so nas obiskali celjski skavti in popoldne preživeli z nami. Pokazali so nam nekaj utrinkov skavtskega življenja, npr. kako zakuriti taborni ogenj, postaviti bivak in se na preprost način zabavno igrati. Drugi dan nas je obiskal Darko Đurić, paraolimpijski plavalec in svetovni prvak. Navdušil nas je z življenjskim optimizmom, odprtostjo in s smešnimi prigodami iz svojega otroštva. Četudi je od rojstva brez obeh nog in leve roke, je znal odkriti lepoto življenja in dosega številne uspehe tako na državnem kot tudi svetovnem področju plavanja. V njem smo prepoznali lep zgled iznajdljivega, pogumnega in vztrajnega borca, ki zna neustrašno, predvsem pa z dobro voljo premagovati življenjske ovire.

Zadnji dan oratorija je bil tudi letos prav poseben, saj smo se odpravili na izlet – s pesmijo na ustih in z nasmehom v očeh smo zakorakali proti Staremu gradu. Drug z drugim smo premagovali vzpone. Na Starem gradu smo začutili srednjeveško vzdušje, si ogledali staro vinsko trto, ki je bila tudi simbol oratorijskega dne, ter čudoviti razgled na mesto Celje. Pot smo nadaljevali do cerkve sv. Jožefa, kjer smo se najprej telesno okrepčali, nato pa še duhovno – s sv. mašo smo se Bogu zahvalili, da nas je tudi letos povezal v veliko oratorijsko dru-

žino – tokrat skoraj 50-tih otrok in 14-ih animatorjev prostovoljcev. Čeprav že malo utrujeni smo po sv. maši korajžno nadaljevali pot proti Teharju, kjer so nas pričakali starši. V zaključku smo jim predstavili nekaj oratorijskih utrinkov in se polni vtisov odpravili domov – hvaležni Bogu in vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri oratoriju, zlasti skrbnim kuharicam, ki so vsak dan poskrbele za slastno kosilo, in staršem za »sladko« podpora našemu oratorijskemu dogajanju.

V mladostni razigranosti in hkrati v animatorski resnosti smo po oratoriju animatorji odšli na zaslužen potep po prelepi Gorenjski. Duhovno smo se obogatili na Brezjah, kjer smo se pri sv. maši zahvalili za uspešen oratorij, zaupane otroke in pridobljene izkušnje, nato pa pot nadaljevali proti Begunjam in Bledu. V prijetnem druženju in pojočem razpoloženju smo se popeljali na blejski otok, preizkusili »zvon želja«, se osvežili v Blejskem jezeru in se naužili naravnih lepot v soteski Vintgar. Na poti domov smo v Podbrezjah obiskali našega oratorijskega gosta Darka Đurića in okusili gostoljubnost njegove družine ter se polni lepih doživetij vrnili domov – z okrepljenimi medosebnimi vezmi in pripravljeni na nove animatorske podvige.

Počitniški čas smo sklenili 31. avgusta z župnijskim romanjem na Svete Višarje, pomembno romarsko stičišče evropskih narodov. Skupaj z drugimi evropskimi romarji smo imeli najprej trojezično sv. mašo, nato pa smo se prepustili lepoti gorskega bisera in okušali »bližino nebes«. Pot nas je vodila proti Mangartskim jezerom in nato do Kranjske Gore, kjer smo se telesno okrepčali in občudovali okoliške naravne lepote ter nadaljevali pot do Planice. Na poti domov smo se ustavili še na Brezjah in se Mariji Pomagaj priporočili za varstvo in pomoč pri opravljanju vsakdanjih dolžnosti. Obogateni s pestrimi doživetji in prijetno razpoloženi smo se vrnili v svoje vsakdanje okolje, da mu prinesemo vsaj delček vsega lepega, kar smo doživeli in videli na župnijskem romanju po obronkih slovenske dežele.

Cvetka Rezar

V novo pastoralno leto

Septembrom se odpre nov čas. Za družine z otroki in mladostniki, za njihove starše in vse, ki jim stojimo ob strani pri vzgoji in izobraževanju, se začne novo obdobje. Spet oživijo šole in veroučne učilnice, okoli šol, igrišč in cerkva postane bolj živahno. Delovni ritem za mnoge se z začetkom šolskega leta spremeni. Ta čas nosi s seboj nove naloge, nova pričakovanja in skrbi. Ni lahko vse uskladiti in z navdušenjem zagnati v pravo smer.

Tudi v Cerkvi čutimo podobno, saj je velik del našega pastoralnega delovanja povezan z ritmom šole in staršev. Verni starši želijo tudi na otroke prenesti vrednote vere in krščanskega življenja. Seveda je delež staršev pri vzgoji in vrednotah temeljnega pomena, a se dobro zavedajo, da sami ne zmorejo vsega, zato prosijo občestvo Cerkve za sodelovanje in pomoč. V takem medsebojnem zaupanju in sodelovanju je možno najti prave rešitve. Prelaganje odgovornosti in dela le na drugo plat pa nikakor ne more prinesiti zelenega uspeha.

S septembrom začenjamo po župnijah novo obdobje tudi na širšem področju duhovno-verskega delovanja. Vanj se vključujejo delo z odraslimi in starejšimi, različna predavanja, duhovne vaje, sodelovanje v molitveni, svetopisemski ali izobraževalni skupini; delo z ministranti, cerkvenimi pevci, župnijskimi sveti in podobno. Skupno

temu rečemo: novo pastoralno leto. Če je bilo lansko delo po naših župnijah obarvano z ugotavljanjem duhovnega in verskega stanja, želimo letos gledati naprej in postavljati smernice in cilje za prihodnja leta. Tako se bomo trudili v duhu krovne dokumenta Cerkve na Slovenskem z naslovom »Pridite in pogledjte« tudi po župnijah začrtati prednostne naloge in jih uresničevati.

Pri tem se zavedamo kriz vseh vrst, ki pestijo našo družbo in Cerkev, od ekonomske, moralne, družinske, verske . . . Ena od teh je vsekakor pomanjkanje duhovnih poklicev. Zmanjšuje se število duhovnikov, redovnikov in redovnic, starajo se še številčno močne generacije le-teh, mladih sil pa je premalo. Petindvajsetim župnijam v naši škofiji, ki so bile že do sedaj brez svojega župnika, sta se tako pridružili v letošnjem letu še dve, ena od teh je tudi župnija sv. Lovrenca nad Štorami – Kompole. Po odhodu prejšnjega župnika dr. Vlada Zupančiča škof ni imel na voljo duhovnika, ki bi ga lahko poslal za novega župnika, zato je župnijo priključil v soupravo župniji Teharje, katere del je bila že nekdaj. Dosedanjemu župniku dr. Vladu Zupančiču se lepo zahvaljujem za njegovo desetletno delo v župniji sv. Lovrenca in mu želim zdravja in blagoslova pri nadaljnjem delu na Svetini.

Izguba rednega župnika pomeni za občestvo neko neprijetno situacijo. Ni več vsakdanje

navzočnosti duhovnika v njihovi sredi, ne vsakdanjega bogoslužja in molitve občestva. S tem pa je povezano tudi drugo delovanje. Župniku, ki sprejme izpraznjeno župnijo v soupravo, se pomnožijo skrbi, delo in odgovornost. Ostane mu vse dosedanje domače delo, pridružijo pa se številna opravila, skrbi in dogodki. Zato pomeni tako stanje za vse drugačno situacijo, v kateri je potrebno nekatere stvari opustiti ali spremeniti, uskladiti ali na novo začeti. Pri tem nas mora vse voditi želja po duhovnem in verskem napredovanju, medsebojnem poslušanju in spoštovanju ter še bolj intenzivno vključevanje sodelavcev, ki lahko v določeni meri dopolnjujejo redno delo ali nadomeščajo duhovnikovo delo.

V veselje pa nam je, da bo prihajal v pomoč duhovnik Stanko Gajšek, ki je bil 38 let dušni pastir za naše izseljence v Nemčiji in se je sedaj vrnil v pokoj na svoj dom v Kostrivnico. Kot duhovni pomočnik bo ob nedeljah in praznikih redno prihajal v pomoč. Tako bo lahko nedeljsko bogoslužje ostalo neokrnjeno tako na Teharjah kot tudi v Kompolah. Gospod Stanko od septembra že prihaja med nas in nas je s svojo prijaznostjo, preprostostjo in lepo besedo pri bogoslužju in ob osebnem srečanju že nagovoril in povabil k bogoslužju in krščanskemu življenju.

Vse lepo pozdravljam in želim duhovno bogato in uspešno pastoralno delo ter vabim k sodelovanju v letošnjem pastoralnem letu. Veselim se naših srečanj ob oltarju, v veroučnih prostorih in ob drugih priložnostih.

*Miha Herman,
župnik na Teharjah in v Kompolah*

Nastop ženskega pevskega zbora Gotovlje

Poleti so v Domu Lipa nastopile članice Ženskega pevskega zbora Gotovlje.

V Gotovljah so predlani praznovali 130 let glasbenega ustvarjanja. Najprej so ustanovili mešani zbor, ki se je čez nekaj desetletij razdelil na ženski in moški zbor. Kasneje so v mešani zasedbi zopet poskusili, pred 32 leti pa so se spet ločili na ženski in moški pevski zbor, kakor je ostalo do danes. Ženski pevski

zbor sestavljajo dekleta in žene, ki poleg vseh življenjskih obveznosti ne morejo živeti brez petja. Predlansko jesen so praznovale 30 let neprekinjenega delovanja, kar so z veseljem proslavile. V zadnjem obdobju so ženski zbor vodile le ženske, tako se niso odločile, prišlo je samo po sebi. Najprej Zdenka Markovič, ki jo je nasledila Anja Jezernik, zdaj pa že četrto sezono Špela Florjanič.

Stanovalcem doma so predstavile lepe melodije v materinem jeziku, saj se vedno bolj posvečajo slovenski besedi. Med drugim so stanovance razveselile s pesmimi Vse rožice rumene, Lastovke, Voščilo, Mati piše pismo belo, Rasti rožmarin.

Snežana Batljan

Uvajanje novincev v vrtec

2. september je bil za mnoge otroke malo drugačen dan, saj so prvič prestopili prag vrtca. Radovedno so si ogledovali igralnice, opazovali nove prijatelje ter navezovali stik z vzgojiteljicami.

Ker so otroci stopali v novo, nepoznano okolje, je uvajanje potekalo postopoma. V začetku so bili poleg otrok prisotni starši, ki pa so z vsakim dnem podaljševali čas odsotnosti iz igralnice. Tako so se otroci postopoma privadili na bivanje v vrtcu.

Z vsakim dnem postajamo večji prijatelji in se veselimo druženja drug z drugim.

Čeprav še tu in tam priteče kakšna solza, so otroci veseli in zadovoljni ter radi prihajajo v vrtec.

Barbara Močnik

MOJ KUŽA

Moj kuža Capi je priden,
ima štiri noge in rep,
včeraj pa je šel na potep.

Se premetava in kotali,
včasih tudi po hiši drvi.
Tudi brikete za njega imam,
za zajtrk in večerjo mu jih dam.

Moj kuža rad grize,
a pazim, da nam cele mize ne pogrize.
Če Capi jezi muco Maco,
mu ta takoj zasadi kremplje v taco.

Jaz vem, da je muca Maca
še mala,
Capi pa še vedno najraje
laja na letala.

Alenka Dobnik, 5. B

Prvič v šoli

Pa smo končno dočakali prvi šolski dan! V osnovno šolo Štore je letos vstopilo kar 42 prvošolcev. Po nekajletnem premoru imamo spet 2 oddelka prvih razredov.

Zbrali smo se v mali telovadnici, kjer so nas na odru že čakali drugošolci. Zaigrali so nam pravljičico Vse si delimo. Po predstavi je novince in njihove starše pozdravila pomočnica ravnateljca, gospa Andreja Jugović Hočevar. Nato

smo si skupaj ogledali učilnici, kjer so otroke pričakale figurice Lili in Bine, ter se posladkali z jabolčno pito. Staršem pa smo medtem posredovale osnovne informacije.

Ta dan so učenci nasmejani odhajali iz šole, v katero se bodo, upamo, z veseljem znova vračali.

*Mateja Turinek, Tatjana Mravlak,
Aleksandra Kovačič,
učiteljice 1. razredov*

HUDOBEN IN IZBIRČEN KLON

Živel je klon,
ki je sovražil bonton.
Rad je imel grofico,
sovražil je potico,
rad je imel dva krofa,
sovražil pa je grofa,
poljubljal je smeti,
a sovražil je ljudi.
Meščani so se dogovorili,
da mu bodo bonton kupili,
hudobnost in izbirčnost za
vedno prepodili.

Maj Juršinič, 5. B

JESENSKI DAN

Bil je lep, sončen dan,
na nebu sonček nasmejan.
Ježek mali se zbudi, pomane
si zaspane oči
in po hruške odhiti.
Tudi srnice se prebudijo in
male srnjačke zbudijo.
Gozd se počasi že prebuja.
Lep bo ta jesenski dan, pisan
in s soncem obsijan.

Julija Zeme, 5. B

Zaključna prireditev v vrtcu Lipa

Letos smo zaključno prireditev v našem vrtcu poimenovali Druženje treh generacij, nanjo pa smo poleg staršev povabil tudi babice in dedke. Skupaj z vzgojiteljico Leopoldino Krevcl sva si letošnje druženje zastavili malo drugače. Pripravili sva dve zahtevnostni poti: modra pot je bila namenjena otrokom prvega starostnega obdobja, rumene poti, ki je bila zahtevnejša, pa so se udeležili otroci drugega starostnega obdobja. Rumena pot je vsebovala naloge z vseh 6. področij

kurikuluma, postaje pa so bile postavljene na poti, ki je bila staršem nova in zato tudi zanimiva. Prireditev smo popestrili z nadaljevanjem druženja na vrtčevskem igrišču, kjer so se otroci zabavali ob animaciji z umbe za otroke, zapeli ob spremljavi harmonikarjev (Jernej Z. in Damjan J.) in se posladkali z domačim sladoledom naših kuharic. Bilo je lepo!

Karmen Gorjup Žgank

Cicibani na Boču

Bila je krasna sobota, kakršno smo si Cici planinci lahko samo zaželeli. Sonce je že zjutraj prijetno grelo in pihal je rahel veter. Odpravili smo se na izlet, na katerega so bili povabljeni tudi naši družinski člani. Naš cilj je bil Boč. Zbrali smo se pred vrtcem, kjer nas je čakal avtobus. Odpeljali smo se do Poljčan, kjer je bil čas, da si oprtamo nahrbtnike in se pogumno podamo na pot. Pot ni bila preprosta. Premagovali smo hrib, veliko drevesnih korenin, pa še zelo vroče je bilo. Ampak nič nas ni ustavilo. S pomočjo dobre volje in vseh udeležencev smo po dobri uri hoje prišli do koč. Ko smo si malo opomogli, so se najpogumnejši podali tudi do stolpa na vrhu hriba. Ob vrnitvi v koč smo imeli podelitev priznanj in zahvalili smo se naši vodički Betki Jelen za vodenje in dobro voljo na naših izletih. Sedaj, ko se je novo šolsko leto že pričelo, kujemo načrte za nove podvige.

Edita Rednak

OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK« KULTURNI DOM ŠTORE

SEZONA 2013/2014

Informacije: občina Štore, 03/780 38 40, 031 367 889, tajnistvo@store.si

GLEDALIŠČE

KU-KUC

PRAZNIKI NA MLEČNI CESTI

Božična predstava z
božičkovanjem

20. 12. 2013 ob 17. uri

PAKET PIKA NET

10. 1. 2014 ob 17. uri

ČEBELICA DEBELICA

29. 11. 2013 ob 17. uri

SMETIŠČNI ŠKRAT

7. 2. 2014 ob 17. uri

MINEŠTRALALA

25. 4. 2014 ob 17. uri

Organizatorji: občina Štore, ŠKD Rudar Pečovje, TD Štore in ŠD Kovinar Štore

**Vpis abonmaja in prodaja posameznih vstopnic za leto 2013/2014 poteka
na občini Štore in 1 uro pred predstavo**

Cena abonmaja otroci: 15 EUR * Cena abonmaja odrasli: 15 EUR * Cena posamezne predstave: 5 EUR

Otroci do 2. leta imajo brezplačen vstop, njihovi spremljevalci pa plačajo ceno abonmaja oz. posamezne predstave.

Letošnji abonma vključuje tudi božično predstavo z božičkovanjem, zato tistim, ki bodo kupili abonma, ne bo potrebno posebej kupiti vstopnic za božičkovanje.

Info: 03/780 38 40, 031 367 889, tajnistvo@store.si

Športno kulturno društvo Straža

Cesta XIV. divizije 15

3220 Štore

skdstraza@gmail.com

VABILO

Vabimo vas na otvoritev skupnega prostora za druženje v

Straži,

ki bo v soboto,

12. oktobra, ob 15. uri na igrišču v Straži.

Prijazno vabljeni vsi vaščani in drugi, ki ste po svojih močeh prispevali k ureditvi skupnega družabnega prostora v Straži. Na prireditvev pripeljite tudi svojo družino, prijatelje in znance.

Dogodek organizira Športno-kulturno društvo Straža. Za pogostitev udeležencev in prijetno vzdušje bo poskrbljeno.

Primož Glavač, predsednik ŠKD Straža

Občina Štore, vinogradniško društvo Polič Štore,

kmetija Kroflič in ŠKD Rudar Pečovje

VABIJO NA MARTINOVANJE,

ki bo v ponedeljek, 11. 11. 2013,

od 15. ure naprej

**pred trgovskim centrom Mercator na Lipi,
kjer boste lahko degustirali mlado vino.**

Za popestritev bodo poskrbeli člani
Pihalnega orkestra štorskih železarjev.

VLJUDNO VABLJENI!

VABILO

Turistično društvo Štore vabi vse otroke in mlade po srcu, da se udeležijo rajanja čarovnic, ki bo v četrtek, 31. oktobra, ob 16. uri v stari telovadnici na Lipi. Pridite, čarovnice bodo za vas skuhale čarovniški napoj in pripravile grozljive sladkarije. Skupaj boste plesali z metlami in se neskončno zabavali!

Čarovnice turističnega društva Štore

Almini dnevi na Svetini

srečanje svetovnih popotnikov 2013

KUHINJA KOZOLCEM POD

nedelja, 13. oktober, ob 10. uri

- tekmovanje v kuhanju golaža
- podeželska tržnica
- kmečke igre

Turistično društvo Štore
Udarniška ulica 10, 3220 Štore
turisti@vstorah.si

Vabimo vas, da se s svojo ekipo udeležite tekmovanja v kuhanju golaža v kotličku.

Tudi če se tekmovanja ne boste udeležili, nas samo obiščite in se sprehodite po podeželski tržnici, se pomerite v kmečkih igrah, poizkusite zmagovalni golaž in si oglejte čare ene najlepših hribovskih vasic v Sloveniji.

Prijava in informacije:

- tel.: 070 899 152 (Emil)
- tel.: 051 605 414 (Mojca)

Občina Štore

Koledar dogodkov društev občine Štore 2013

ORGANIZATOR PRIREDITVE	DOGODEK	KDAJ	KJE	KONTAKT
ŠD KOVINAR ŠTORE	NOGOMETNA TEKMA – ČLANI NK KOVINAR : MONS CLAUDIUS	SOBOTA 12. 10. 2013 popoldne	NOGOMETNO IGRIŠČE NA LIPI	Primož Kaluža 031 340 678
ŠKD STRAŽA	OTVORITEV OBJEKTA (HIŠKE)	SOBOTA 12. 10. 2013 ob 15. uri	NA IGRIŠČU V STRAŽI	Primož Glavač 051 633 622
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	KOSTANJEV PIKNIK	SOBOTA 19. 10. 2013	DRUŠTVENI PROSTORI	Valter Jelen 041 815 159 Stanislav Urlep 041 927 370
ŠD KOVINAR ŠTORE	NOGOMETNA TEKMA – ČLANI NK KOVINAR : NK SLOVENJ GRADEC	SOBOTA 26. 10. 2013 popoldne	NOGOMETNO IGRIŠČE NA LIPI	Primož Kaluža 031 340 678
OBMOČNO ZDRUŽENJE VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO	KOMEMORACIJE PO PARTIZANSKIH GROBOVIH	SREDA 30. 10. 2013 ob 16. uri	PARTIZANSKI GROBOVI	Srečko Krizanc 040 614 330
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	NOČ ČAROVNIC	ČETRTEK 31. 10. 2013 ob 16. uri	TELOVADNICA NA LIPI	turisti@vstora.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
PGD PROŽINSKA VAS	NOČ ČAROVNIC	ČETRTEK 31. 10. 2013	PROSTORI PGD PROŽINSKA VAS	Marko Kroflič 041 763 077
OBČINA ŠTORE	OTVORITEV KULTURNEGA DOMA	ČETRTEK 7. 11. 2013 ob 16. uri	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03 780 38 40
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	POTOPIŠNO PREDAVANJE POTEKANJE PO SKANDINAVIJI	PETEK 8. 11. 2013 ob 19.30	PROSTORI TD, UDARNIŠKA 10	turisti@vstora.si Emil 070 899 152 Mojca 051 605 414
ŠD KOVINAR ŠTORE	NOGOMETNA TEKMA – ČLANI NK KOVINAR : NK ZREČE	SOBOTA 9. 11. 2013 popoldne	NOGOMETNO IGRIŠČE NA LIPI	Primož Kaluža 031 340 678
DRUŠTVO VINOGRADNIKOV IN KLETARJEV POLIČ ŠTORE	MARTINOVANJE - STOJNICA NA LIPI	PONEDELJEK 11. 11. 2013 od 15. ure naprej	PRED MERCATORJEVIM CENTROM NA LIPI	Stane Ferenčak 041 903 567
GLASBENA ŠOLA CELJE	NASTOP UČENCEV DISLOCIRANEGA ODDELKA GLASBENE ŠOLE CELJE V ŠTORAH	TOREK 12. 11. 2013 ob 16.30 uri	KULTURNI DOM ŠTORE	Damjana Sevcnikar 041 358 707
DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠTORE	SREČANJE UPOKOJENCEV	PETEK 15. 11. 2013 ob 15. uri	KULTURNI DOM ŠTORE	Mirko Vešligaj 031 518 312
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	ŠENTJUNGERT-SV. JEDERT-PEKEL	PETEK 15. 11. 2013	ŠTORE-ŠMARTNO-ŠEMPETER	Stanislav Urlep 041 927 370
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOVJE, ŠD KOVINAR ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK« ČEBELICA DEBELICA	PETEK 29. 11. 2013 ob 17. uri	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 40 tajnistvo@store.si
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	MIKLAVŽEVANJE	PETEK 6. 12. 2013	PO OBČINI ŠTORE	Dušan Leskovar 041 644 363
ŠKD RUDAR PEČOVJE	BARBARIN POHOD	SOBOTA 7. 12. 2013		Leonida Cmok 041 353 404
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	ZAKLJUČNI POHOD V LETU 2013	SOBOTA 14. 12. 2013	ŠTORE-LAŠKA VAS-ŠTORE	Valter Jelen 041 815 159
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOVJE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK« PRAZNIKI NA MLEČNI CESTI božična predstava z Z BOŽIČKOVANJEM	PETEK 20. 12. 2013 ob 17. uri	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 40 tajnistvo@store.si
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	BOŽIČNI DOGODEK V LAŠKI VASI	SOBOTA 21. 12. 2013 ob 17. uri	LAŠKA VAS	turisti@vstora.si Emil 070 899 152 Mojca 051 605 414
PGD PROŽINSKA VAS	BOŽIČKOVANJE	SOBOTA 21. 12. 2013	PROSTORI PGD PROŽINSKA VAS	Marko Kroflič 041 763 077
ŽUPNIJA SVETINA IN DRUŠTVO PIHALNA GODBA SVETINA	POLNOČNICA	TOREK 24. 12. 2013	SVETINA	Ivan Ulaga 040 746 780
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	BLAGOSLOV KONJ	ČETRTEK 26. 12. 2013	TEHARJE	Dušan Leskovar 041 644 363
DRUŠTVO VINOGRADNIKOV IN KLETARJEV POLIČ ŠTORE	ŽEGNANJE VIN V ŠENTJANŽU	PETEK 27. 12. 2013	CERKEV SV. JANEZA	Stane Ferenčak 041 903 567
DRUŠTVO PIHALNA GODBA SVETINA	BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT	NEDELJA 29. 12. 2013	SVETINA	Ivan Ulaga 040 746 780
PIHALNI ORKESTER ŠTORSKIH ŽELEZARJEV	TRADICIONALNI KONCERT	NEDELJA 29. 12. 2013 ob 18. uri	KULTURNI DOM ŠTORE	Matej Mastnak 040 692 830
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	SILVESTRSKI POHOD NA SREBOTNIK	TOREK 31. 12. 2013 opoldan	ZBOR V PROSTORIH TD, UDARNIŠKA 10	turisti@vstora.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414

